

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 201.31

ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด
ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

พ.ท.ไพศาล พิศาลยุทธนาพงษ์

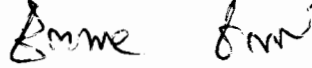
21 ส.ค. 2560

369579

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
มีนาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

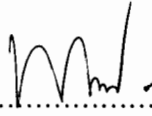
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ พ.ท.ไพศาล พิศาลยุทธนาพงษ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

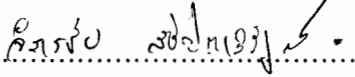

(ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานงานนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

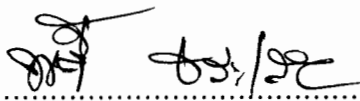

..... กรรมการ
(ดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัญย์ ธารเสนา)

วันที่ 8 เดือน มีนาคม พ.ศ.2559

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาจาก พล.ต.ศรีศักดิ์ พูนประสิทธิ์ ผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ และ ดร.จิตพล ชัยมะดัน อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ให้คำแนะนำและตรวจแก้ใ้งานนิพนธ์ครั้งนี้ ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงลงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ ขอขอบคุณผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ คณะผู้บังคับบัญชาของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ฝ่ายเสนาธิการ ผู้บังคับหน่วย และกำลังพลของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ทุกนายที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และตอบแบบสอบถาม รวมทั้งเพื่อนนิสิตที่เป็นกำลังใจให้ตลอดมาซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

พันโทไพศาล พิศาลยุทธนาพงษ์

57930071: กลุ่มวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความคิดเห็น/ การดำเนินงาน/ กำลังพล

ไพศาล พิศาลยุทนาพงษ์: ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน
ปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี (A REVIEW
OF TROOPS ON THE ANTI-DRUG BRIGADE OF THE 2ND INFANTRY DIVISION
QUEEN'S GUARDS CAMP PROMYOTHI) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ชิตพล ชัยมะดัน, ปร.ด.
104 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงาน
ป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ใน 4 ด้าน ได้แก่
ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุง (2) เพื่อเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2
รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จำแนกตาม ชั้ยศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา
และสถานภาพทางครอบครัว ทำการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 387 คน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และ One-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด
ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติ
ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุง เป็นอันดับสุดท้าย

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด
ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี พบว่า กำลังพลที่มีชั้ยศ และสถานภาพ
ครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นของการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดไม่ต่างกัน ส่วนกำลังพล
ที่มีอายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด
แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ .05

57930071: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION: M.P.A.
(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: OPINIONS/ PERFORMANCE/ TROOP OFFICERS

LT.COL PAISARN PISARNYUTTANAPONG: OPINIONS AMONG TROOP OFFICERS TOWARDS NARCOTIC DRUG PREVENTION OF THE 2ND INFANTRY DIVISION QUEEN'S GUARDS, PROMYOTHI CAMP. ADVISOR: CHITHAPOL CHAIMADAN. Ph.D., 104 P. 2016.

The purpose of this study was twofold. First, it aimed at examining opinions among troop officers towards the performance on narcotic drug prevention of the 2nd Infantry Division Queen's Guards, Promyothi Camp in four aspects, including planning, operating, monitoring, and improving. Also, this study attempted to compare the level of opinions among troop officers towards the performance on narcotic drug prevention of the 2nd Infantry Division Queen's Guards, Promyothi Camp as classified by work rank, age, amount of monthly salary, educational level, and family status. There were 387 subjects participating in this study. The instrument used to collect the data was a questionnaire. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, standard deviation, and One-way ANOVA.

The results of the study revealed that the level of opinions among troop officers towards the performance on narcotic drug prevention of the 2nd Infantry Division Queen's Guards, Promyothi Camp was found at the highest level. Specifically, the aspect in relation to planning was rated the highest, followed by the aspects relating to operating, monitoring and improving, respectively.

Based on the results from the comparisons, there were no statistically significant differences in the level of opinions towards the performance on narcotic drug prevention of the 2nd Infantry Division Queen's Guards, Promyothi Camp among the subjects with different work rank and family status. Finally, statistically significant differences were found in the level of opinions towards the performance on narcotic drug prevention of the 2nd Infantry Division Queen's Guards, Promyothi Camp among the subjects with different age, amount of monthly salary, and educational level at a significant level of 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	7
การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA.....	12
สาเหตุของปัญหาหาสาเหตุที่แพร่ระบาดในหน่วยทหาร	17
ข้อมูลทั่วไปของ กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ค่ายพรหมโยธี	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	53
เกณฑ์การแปลผล	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	55
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ฝ่ายพรหมโยธี	57
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	66
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปผลการวิจัย	77
อภิปรายผล.....	78
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก	93
ภาคผนวก ข	99
ประวัติย่อของผู้วิจัย	104

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	สรุปตัวแปรการวิจัย 46
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 50
3	จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลลักษณะทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง 55
4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพล ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ด้านการวางแผน..... 57
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพล ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ด้านการปฏิบัติ 60
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพล ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ด้านการตรวจสอบ 61
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพล ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ด้านการปรับปรุง..... 63
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวมความคิดเห็นของกำลังพล ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี 65
9	การเปรียบเทียบชั้นยศกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี 66
10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์กับชั้นยศ 67
11	การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามชั้นยศ..... 67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 การเปรียบเทียบอายุกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี	68
13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์กับอายุ	69
14 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามอายุ	69
15 การเปรียบเทียบระดับเงินเดือนกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี	70
16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์กับระดับเงินเดือน	71
17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามระดับเงินเดือน	71
18 การเปรียบเทียบระดับการศึกษากับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี	72
19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์กับระดับเงินเดือน	73
20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ กำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	74
21 การเปรียบเทียบสถานภาพครอบครัวกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงาน ป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์กับสถานภาพครอบครัว.....	75
23 การทดสอบสมมติฐาน	76

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2	การจัดหน่วย อัตราการจัดกำลังพลและบุคลากรของ พล.ร.2 รอ. ปี พ.ศ. 2535	29
3	Fast model	31

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันปัญหาการค้าและการใช้ยาเสพติดให้โทษเป็นปัญหาสังคมที่ค่อนข้างรุนแรง และมีการแพร่ระบาดเข้าไปในทุกองค์การ ซึ่งไม่เว้นแม้แต่องค์กรทหาร โดยมีผลกระทบต่อ การปฏิบัติงาน และการควบคุมดูแล วินัยของกำลังพลเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้เป็นการกระทำผิด กฎระเบียบของทางราชการแล้วการใช้ยาเสพติดบางชนิดยังเป็นความผิดตามประมวลกฎหมาย อาญา และเป็นการทำลายความมั่นคงของชาติอีกด้วย ปัญหา ยาเสพติดเป็นปัญหาที่กำลังคุกคาม ทรัพยากรบุคคล และนับวันจะมีความรุนแรงมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา แม้แต่กำลังพลที่เป็นทหารกองประจำการก็ตาม ซึ่งทำให้เกิดผลร้ายส่งผลกระทบต่อตัว ผู้เสพที่เห็นเด่นชัด คือ ผลต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากฤทธิ์ของยาต่อระบบ ประสาท อีกส่วนหนึ่งเกิดจากฤทธิ์ของยาต่อระบบอื่น ๆ ของร่างกาย และ จิตใจทำให้สุขภาพ ทรุดโทรม ป่วยเป็น โรคระบบต่าง ๆ ภูมิต้านทานในร่างกายลดลง ส่วนทางด้านจิตใจผู้เสพยาจะมีอารมณ์ ไม่ปกติส่งผลให้ผู้เสพเป็นผู้ไร้สมรรถภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ มักประสบอุบัติเหตุได้ง่ายหรือ แม้แต่การทำร้ายตนเองและผู้อื่น และ อาจเป็นสาเหตุการก่ออาชญากรรม ปล้น ทรัพย์ หรือ ฆ่า เพื่อนำเงินมาซื้อยาเสพติด แต่อันตรายจากยาเสพติดอยู่ที่ผลกระทบต่อสังคมในแง่การทำให้ ประชากร ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศกลับกลายเป็นประชากรที่ด้อยคุณภาพ อาจถึงขั้นเป็นภาระสังคมต่อไป หน่วยทหารเป็นหน่วยงานที่เป็นกำลังสำคัญในการปกป้อง อธิปไตย และการพัฒนาประเทศ ซึ่งกำลังพลส่วนใหญ่เป็นกำลังพลประเภท นายทหารชั้นประทวน และพลทหาร ซึ่งถือว่าเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนากองทัพและ พัฒนาประเทศ

(อดิเนต ภากรธรรม, 2556, หน้า 1)

กองทัพพบเห็นความสำคัญในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดนโยบายและแผนป้องกันยาเสพติดของกองทัพบกขึ้นเพื่อให้หน่วยงานในสังกัด ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการป้องกันสารเสพติดจำนวน 7 แผนงาน ซึ่งกรมแพทย์ทหารบกในฐานะที่เป็นกรมฝ่ายยุทธบริการ กรมหนึ่งในกองทัพบก ได้กำหนด นโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหน่วยทหาร พบว่ายังมีแนวโน้มว่าจะทวี ความรุนแรงเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินการ นโยบาย ของกองทัพบกและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปพิจารณา รวมทั้งประเมินผลการดำเนินการ โดยนำหลัก

ในการบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA ของ Deming (1986 อ้างถึงใน สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี ไทย-ญี่ปุ่น, 2552) มาใช้ในการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงการดำเนินการเกี่ยวกับ ปัญหาสาธารณสุขในค่ายทหารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ จัดตั้งขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2453 โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เป็นหน่วยทหารรักษาพระองค์ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2530 มีภารกิจยามปกติในการบังคับบัญชา ควบคุมทางยุทธการและกำกับดูแลการปฏิบัติหน่วยในอัตรา และหน่วยที่ได้รับ การบรรจุมอบ หรือที่มากขึ้นสมทบ และมีภารกิจเมื่อเข้าทำการรบ ในการทำลายที่ตั้งข้าศึก ควบคุม พื้นที่ทางบก รวมทั้งประชาชนและทรัพยากร การแบ่งมอบเป็นหน่วยของกองทัพก แบ่งมอบ ตามความเหมาะสมนอกจากนั้น หน่วยยังได้รับมอบหมายภารกิจจากหน่วยเหนือดังนี้

1. ภารกิจป้องกันประเทศ มีการปฏิบัติที่สำคัญ ได้แก่ การจัดที่บัญชาการกองกำลังบูรพา และหน่วยขึ้นตรงกองบัญชาการ รับผิดชอบชายแดนไทย-กัมพูชา ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว รวมระยะทางที่รับผิดชอบตามแนวชายแดน ประมาณ 165 กิโลเมตร, จัดสำนักงานประสานงาน ชายแดนไทย-กัมพูชา รับผิดชอบประสานการปฏิบัติ ตั้งแต่พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ถึงจังหวัดตราด, จัดกำลังตามโครงการจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน

ไทย-กัมพูชา ในเขตกองทัพภาคที่ 1 และจัดเตรียมกำลัง เพื่อรองรับสถานการณ์ด้านตะวันออก

2. ภารกิจรักษาความมั่นคงภายใน มีการปฏิบัติที่สำคัญ ได้แก่ จัดตั้งกองอำนวยการรักษา ความมั่นคงภายใน ภาค 1 ส่วนแยก 1, จัดกำลังหน่วยเฉพาะกิจนราธิวาส สนับสนุนภารกิจการแก้ไข ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส, จัดกำลังชุดปฏิบัติการพิเศษ กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ เพื่อถวายความปลอดภัยพระบรมวงศานุวงศ์, พระตำหนัก และโครงการฟาร์ม ตัวอย่างฯ ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

3. ภารกิจการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ หน่วยได้ทำการฝึก และจัดกำลัง กองร้อยเฉพาะกิจและกองร้อยช่วยเหลือประชาชนและรักษาความปลอดภัย ตามนโยบายผู้บัญชาการทหารบก เพื่อเตรียมพร้อมรับทุกสถานการณ์

4. การปฏิบัติการทางทหารที่ไม่ใช่สงคราม มีการปฏิบัติที่สำคัญ ได้แก่ การจัดกองร้อยช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยพิบัติ เช่น อุทกภัย, ภัยแล้งและอุบัติเหตุอื่น ๆ, หน่วยปฏิบัติการทุนระเบิดด้านมนุษยธรรมที่ 1 และจัดกำลังปฏิบัติงานในโครงการพระราชดำริฯ

ปัจจุบันกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์รับผิดชอบพื้นที่ หลายจังหวัด ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัด สระแก้ว จังหวัด ชลบุรี และ จังหวัดฉะเชิงเทรา และ มีกำลังพล ที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ จำนวน 11,663 นาย (ฝ่ายส่งกำลังบำรุง กองพลทหารราบที่ 2

รักษาพระองค์, 2558) ซึ่งมีมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหน่วยทหารอย่างเต็มที่ โดยออกมาตรการป้องกันและแก้ไขหลายมาตรการ ตัวอย่างเช่น โครงการหน่วยทหารสีขาว ซึ่งมีการประสานความร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น ป.ป.ส. เจ้าหน้าที่ตำรวจ สาธารณสุข เป็นต้น

จากความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาจะเห็นว่า กองทัพบกเป็นสถาบันหลักที่เข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของกำลังพล ทั้งนายทหารสัญญาบัตร, นายทหารชั้นประทวน และพลทหารกองประจำการ ที่มีแนวโน้มการเสพยาและติดยาเพิ่มขึ้น ซึ่งกองทัพบกโดยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ทหารได้ ดำเนินการปฏิบัติการเชิงรุก ตรวจปัสสาวะหาสารเสพติดประเภทฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่น แอมเฟตามีน และกัญชา ให้กับทหารประจำการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกองทัพบกตามโครงการหน่วยทหารสีขาว จำนวน 7 หน่วย 304 ราย ตรวจพบสารเสพติดประเภท แอมเฟตามีน 1.64% (5/ 304) กัญชา 0.32% (1/ 304) ฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่นตรวจไม่พบจากผลการตรวจยาเสพติดในปี พ.ศ. 2557 พบว่า สารเสพติดประเภทแอมเฟตามีนมีสัดส่วนสูงกว่า ยาเสพติดประเภทอื่นแต่มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย ส่วนสารเสพติดประเภทกัญชามีแนวโน้มที่ลดลง โครงการหน่วยทหารสีขาว เป็นมาตรการหนึ่งในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกำลังพลของกองทัพบก (สถาบันวิทยาศาสตร์การแพทย์ทหาร, 2557) ซึ่งกองทัพบกก็ได้ดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาการดำเนินการของ กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหน่วยทหาร ทั้งนี้ ผลการศึกษาจะเกิดประโยชน์ต่อหน่วยทหาร และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการร่วมมือป้องกันปัญหายาเสพติดต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

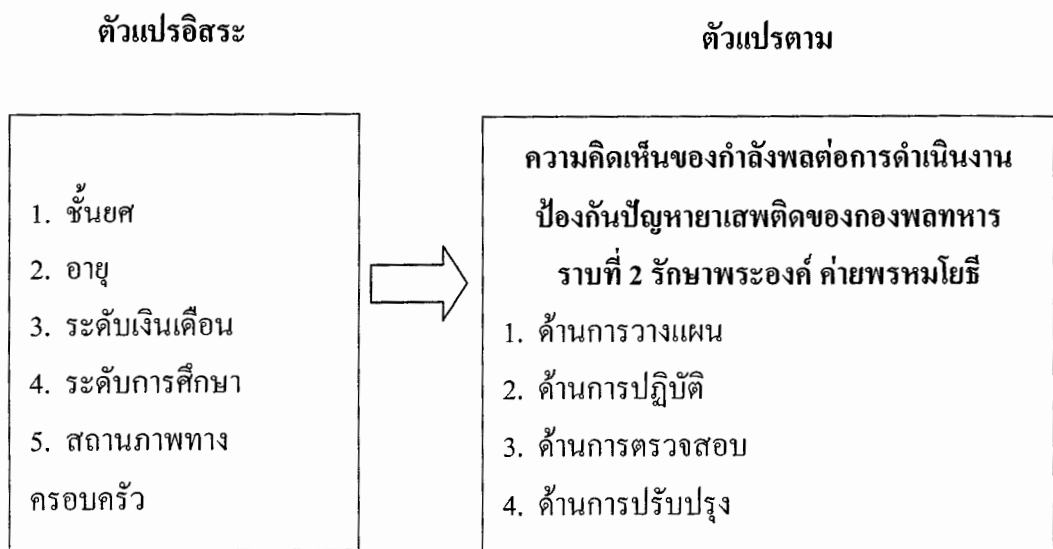
1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหายาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหายาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จำแนกตาม ชั้นยศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา และ สถานภาพทางครอบครัว

สมมติฐานการวิจัย

1. กำลังพลที่มีชั้นยศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน
2. กำลังพลที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน
3. กำลังพลที่มีระดับเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน
4. กำลังพลที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน
5. กำลังพลที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้นำหลักในการบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA ของ Deming (1984 อ้างถึงใน สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2552) มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี
3. สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 ให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธีมีขอบเขตงานวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษา ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ ด้านการปรับปรุง และเปรียบเทียบความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด โดยได้กำหนดต่อแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ตาม ชั้นยศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา และ สถานภาพทางครอบครัว

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธีใน 4 ด้าน คือด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุง (วรภัทร์ ภูเจริญ, 2544, หน้า 36, 45)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากกำลังพลของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จำนวน 11,663 คน (กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์, 2558)

3. ขอบเขตด้านเวลา

โดยศึกษาตั้งแต่ เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2558 ถึงธันวาคม พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลา 5 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึคนึกคิด และความต้องการของบุคลากรที่ปฏิบัติงาน อยู่ในกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ประกอบด้วย นายทหารชั้นสัญญาบัตร นายทหารชั้นประทวน และพลทหารกองประจำการ ต่อการดำเนินการป้องกันปัญหาเสพติด ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

2. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ และ/ หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ถ้าเป็นหน่วยงานภาคเอกชน หมายถึง ของหน่วยงาน และ/ หรือ บุคคลที่เกี่ยวข้อง กับคน สิ่งของและหน่วยงาน โดยครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ

2.1 การวางแผน (Plan) หมายถึง การวางแผนงานจากวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ที่ได้กำหนดขึ้น

2.2 การปฏิบัติ (Do) หมายถึง การปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้ อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง

2.3 การตรวจสอบ (Check) หมายถึง การตรวจสอบผลการดำเนินงาน ในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงาน ในขั้นตอนใด

2.4 การปรับปรุง (Act) หมายถึง การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือถ้าไม่มี ปัญหาใด ๆ ก็ยอมรับแนวทางการปฏิบัติตามแผนงานที่ได้ผลสำเร็จ เพื่อนำไปใช้ในการทำงาน ครั้งต่อไป

3. กำลังพล หมายถึงบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ประกอบด้วย นายทหารชั้นสัญญาบัตร นายทหารชั้นประทวน และพลทหารกองประจำการ

4. ทหาร หมายถึง ผู้มีหน้าที่ในเรื่องรบ นักรบ ผู้เป็นกำลังรักษาความมั่นคง และบำรุงประเทศและผู้เป็นกำลังรบและทำหน้าที่อื่น ๆ ในยามสงคราม

5. การป้องกันการเสพติด หมายถึง การหยุดปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดก่อนที่ปัญหานั้น จะเกิดขึ้น

6. ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเสพติดที่แพร่ระบาดในหน่วยทหาร เช่น ผีน เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า เหล้า เบียร์ บุหรี่ ฯลฯ

7. ผู้ติดยาเสพติด หมายถึง ผู้ที่ใช้ยาเป็นประจำจนเป็นนิสัย จนร่างกายและจิตใจขึ้น กับยา และเมื่อไม่ได้เสพจะมีอาการขาดยา

8. การเสพยา หมายถึง การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ๆ หรือมีอาการติดยาเสพติดให้โทษ สามารถตรวจสอบหรือแสดงผลได้ตามหลักวิทยาศาสตร์

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหม โยธี ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA
3. ความรู้ทั่วไปและประเภทยาเสพติด
4. สาเหตุของปัญหาเสพติดที่แพร่ระบาดในหน่วยทหาร
5. ข้อมูลทั่วไปของ กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ค่ายพรหม โยธี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ในเรื่องความหมายของความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ โดยผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเพื่อความเข้าใจในความหมายของความคิดเห็น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 236) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง เป็นข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาและความคิดประกอบ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

โกศัย วงศ์อนันต์นนท์ (2539 อ้างถึงใน สุชาติ วรรณสวัสดิ์, 2547, หน้า 6) สรุปว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐาน การแสดงออก ซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ตามอาจได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ การแสดงความคิดเห็นอาจแสดงได้ด้วยคำพูด หรือการเขียนก็ได้

Good (2006) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ไว้หลายความหมาย ได้แก่

1. ความหมายทั่วไป หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น ข้อพิจารณา ความรู้สึก หรือทัศนคติซึ่งไม่ได้รับการพิสูจน์อย่างแน่นอน และยังขาดน้ำหนักทางเหตุผลหรือการวิเคราะห์ หรือกล่าวกว้าง ๆ ได้ว่ามีความเป็นไปได้มากกว่าความรู้

2. ความหมายเฉพาะ หมายถึง การพิจารณาหรือการวินิจฉัยอย่างมีแบบแผน จากแหล่งข้อมูล หรือบุคคลที่เชื่อถือได้

3. ความคิดเห็นสาธารณะ (Public opinion) หมายถึง การพิจารณาหรือข้อวินิจฉัยรวม ๆ ของกลุ่มคนในสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ หรือข้อเท็จจริง

ทิสนา เขมมณี (2545, หน้า 96) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐาน ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ของแต่ละบุคคลเข้ามา เกี่ยวข้องในการแสดงออก

วรรณิ ลิ้มอักษร (2541, หน้า 25) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางผลรวม ของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น อยู่ในจิตใจมาก่อนความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งส่วนความคิด เห็นก็คือ เจตคติ แต่เป็นการแสดงเจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็น สัญลักษณ์ทางเจตคติด้วย

สุพัตรา ชุมเกตุ (2537, หน้า 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออก ด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่หากลงความเห็นนั้น มักมีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่จะมีปฏิกิริยา ต่อสถานการณ์ภายนอก

จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึก ความเชื่อ การตัดสินใจ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม พื้นฐานความรู้ เป็นพื้นฐานของการแสดงออก ซึ่งอาจถูกต้อง หรือไม่ก็ตาม อาจได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

การแสดงออกในเรื่องของความคิดเห็น เป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลอย่างอิสระ หรือแม้แต่ในสิ่งเดียวกัน จึงไม่จำเป็นจะต้องมีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือเหมือนกันเสมอไป ซึ่ง ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับอิทธิพลต่อการแสดงออกของความคิดเห็น ในสิ่งนั้น ๆ ซึ่งปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดความคิดเห็นมี ดังนี้

Foster (1952 อ้างถึงใน เรื่องเวทย์ แสงรัตนา, 2522, หน้า 20) ได้กล่าวถึงปัจจัยเกี่ยวกับ ความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ ตรง และจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่ายหรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็นถือว่าเป็น ประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจ ค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป

Oskamp (1977 อ้างถึงใน ประสาท หลักศิลา, 2529, หน้า 398-399) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นไว้ ดังนี้ คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ อวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความคิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นที่ไม่ดีของบุคคลภายนอก
2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็นทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์นั้นแตกต่างกัน
3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย
4. ทักษะคิดและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน หรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย
5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้นสื่อเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

จึงสรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นประกอบด้วย พื้นฐานทางครอบครัว, พื้นฐานทางด้านความรู้, ประสบการณ์ชีวิต, วัฒนธรรม, จริยธรรม, การรับรู้ และสภาพแวดล้อม ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนอย่างมากในการกำหนดความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

Feldman (1971, p. 53 อ้างถึงใน สุชา จันทร์ธอม, 2527, หน้า 5) โครงการพัฒนาใดให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้ว ควรจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจะก่อให้เกิดผลดี คือ

จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นอันเป็นสิ่งแวดลอมทางสังคมที่ใช้ประเมินค่าของโครงการ และทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกในการเข้ามามีส่วนร่วมทำให้ไม่เกิดการต่อต้านถ้าสาธารณะชนมีส่วนหรือมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นในโครงการพัฒนาใด ๆ ก็จะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในการเป็นเจ้าของ เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือรักษาไว้ (ชัยอนันต์ สมุทวนิช, 2537, หน้า 29)

จึงสรุปได้ว่าความคิดเห็นต่าง ๆ ของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่แสดงออกมาจะมีผลอย่างมากต่อการปฏิบัติงานขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นความคิดเห็นในเชิงบวก หรือเชิงลบ ล้วนจะทำให้องค์กรนั้น ๆ มีการพัฒนาต่อไปในอนาคต

หลักการวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็น ทักษะคติ แรงจูงใจ และค่านิยม ได้มีการสร้างแบบทดสอบสำหรับวัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว แต่ยังไม่สามารถแยกจากกันได้อย่างเด็ดขาด เพราะมีบางส่วนที่ซ้ำซ้อนกัน การวัดความคิดเห็นส่วนใหญ่แล้วยังไม่มีการแบ่งแยกออกจากทัศนคติอย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตาม การสำรวจความคิดเห็น มักจะเป็นการถามสิ่งที่เฉพาะเจาะจง เช่น การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการสาธารณะต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งผลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นตัวชี้วัดความพึงพอใจ ไม่พอใจเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยของกลุ่มประชากร

Zadrozny (1959 อ้างถึงใน พัทณี วรกวิน, 2526, หน้า 78) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้าและการตอบสนองซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำมากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นโดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ตอบคำถาม ตอบแบบสอบถาม และ Best (1977 อ้างถึงใน สุชา จันทร์ธอม, 2527, หน้า 8) ได้เสนอแนะว่าวิธีง่ายที่สุดที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือการแสดงให้เห็นถึงร้อยละของคำตอบของแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นออกมาในลักษณะใด และจะทำให้ได้ข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้

บุญธรรม กิจปริคาปริสุทธิ (2542 อ้างถึงใน ทรรศนีย์ โสรัสธรรมกุล, 2547, หน้า 11) เสนอการวัดความคิดเห็นหรือทัศนคติที่นิยมและรู้จักกันแพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston' method) เป็นวิธีที่สร้างมาตราวัดเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเป็นเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal appearing intervals)
2. วิธีกัตต์แมน (Guttman scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติต่ำถึงสูงได้ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุด

ถึงสูงสุดได้ และสามารถแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ S-D Scale (Semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นโดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม

4. วิธีแบบลิเคิท (Likert's method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตราวัดที่ง่ายและประหยัดเวลา ตั้งชื่อว่า มาตราวัดรวม ออกแบบโดยการสร้างข้อความขึ้น จำนวนไม่น้อยกว่า 20 ข้อความ ที่ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางที่ชอบ หรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจกำหนดคำตอบให้เลือก 3, 5 หรือ 7 คำตอบก็ได้ ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับในความเป็นปฏิปักษ์ (Positive) หรือปฏิเสธ (Negative)

การบริหาร

ความหมายของการบริหารมีสองคำที่ใช้ในความหมายเดียวกัน คือ คำว่า การบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) การบริหาร ใช้ในการบริหารระดับสูงหน้าที่เน้นหนักที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนไปสู่การปฏิบัติ (Implementation) เป็นคำที่นิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public administration) เน้นการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย (แผนที่ได้วางไว้) นิยมใช้สำหรับการจัดการธุรกิจ

นอกจากนั้น ได้มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายของคำว่า การบริหารไว้ ดังนี้

1. การบริหาร คือ ศิลปะในการทำให้สิ่งต่าง ๆ ได้รับการกระทำจนเป็นผลสำเร็จ

2. การบริหาร คือ กระบวนการทางสังคมซึ่งพิจารณาได้เป็น 3 ทาง คือ

2.1 ทางโครงสร้าง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นตอนของสายการบังคับบัญชา

2.2 ทางหน้าที่ เป็นขั้นตอนของหน่วยงานที่ระบุหน้าที่ บทบาท ความรับผิดชอบ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย

2.3 ทางปฏิบัติการ เป็นกระบวนการบริหารดำเนินการในสถานการณ์ที่บุคคลต่อบุคคลกำลังมีปฏิสัมพันธ์หรือร่วมทำปฏิกิริยาเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน

3. การบริหาร คือการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยคน เงิน วัสดุ สิ่งของเป็นปัจจัยในการปฏิบัติงาน

กล่าวโดยสรุป การบริหาร คือ กระบวนการทางสังคมของบุคคลที่ทำหน้าที่การวางแผน การจัดองค์การ จัดคนเข้าทำงาน สั่งการ และควบคุมการทำงานให้กิจกรรมขององค์การดำเนินงานไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานปัจจัยในการผลิต

การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA

การทำงานตามวงจร PDCA เป็นกิจกรรมพื้นฐานการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือวางแผน (Plan) ปฏิบัติ (Do) ตรวจสอบ (Check) ปรับปรุง (Act) การดำเนินกิจกรรม PDCA อย่างเป็นระบบให้ครบวงจรอย่างต่อเนื่องหมุนเวียนไปเรื่อยๆ ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเพิ่มขึ้นวงจร PDCA นี้ ได้พัฒนาโดย ดร.ชิوارท์ ต่อมา ดร.เดมมิ่ง ได้นำมาเผยแพร่จนเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ขั้นตอนแต่ละขั้นตอนของวงจร PDCA มีรายละเอียดดังนี้ (วรภัทร์ ภูเจริญ, 2544, หน้า 36, 45)

1. การวางแผน (Plan)

การวางแผน หมายความว่ารวมถึงการกำหนดเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน วิธีการ และขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายในการวางแผน จะต้องทำความเข้าใจกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เป้าหมายที่กำหนดต้องเป็นตามนโยบาย วิสัยทัศน์ และ พันธกิจขององค์กร เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร การวางแผน ในบางด้านอาจจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงาน หรือเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ไปพร้อมกันด้วยข้อกำหนดที่เป็นมาตรฐานนี้จะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้ระบุไว้ในแผนหรือไม่

2. การปฏิบัติตามแผน (Do)

การปฏิบัติตามแผน หมายถึง การปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งก่อนที่จะปฏิบัติงานใด ๆ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลและเงื่อนไขต่าง ๆ ของสภาพงานที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ในกรณี ที่เป็นงานประจำที่เคยปฏิบัติหรือเป็นงานเล็กอาจใช้วิธีการเรียนรู้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ถ้าเป็นงานใหม่หรืองานใหญ่ ที่ต้องใช้บุคลากรจำนวนมากอาจต้องจัดให้มีการฝึกอบรมก่อนที่จะปฏิบัติจริง การปฏิบัติจะต้องดำเนินการไปตามแผน วิธีการ และขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ และจะต้องเก็บรวบรวม บันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้ด้วย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป

3. การตรวจสอบหรือการประเมิน (Check)

การตรวจสอบหรือการประเมินเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นเพื่อประเมินผลว่ามีการปฏิบัติงานตามแผนหรือไม่ มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติหรือไม่ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญเนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ มักจะเกิดปัญหาแทรกซ้อนที่ทำให้การดำเนินงาน ไม่เป็นไปตามแผน อยู่เสมอ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพและคุณภาพของ การทำงานการติดตามการตรวจสอบ

และการประเมินปัญหาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำควบคู่ไปกับการดำเนินงานเพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพของการดำเนินงานต่อไป ในการตรวจสอบและการประเมินการ ปฏิบัติงานจะต้องตรวจสอบด้วยการปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของงาน

4. การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Act)

การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากได้ทำการตรวจสอบแล้ว การปรับปรุงอาจเป็นการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเฉพาะหน้าหรือ การค้นหาสาเหตุ ที่แท้จริงของปัญหาเพื่อป้องกัน ไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิม การปรับปรุงอาจนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงานที่ต่างจากเดิมเมื่อมีการดำเนินงานตามวงจร PDCA ในรอบใหม่ ข้อมูลที่ได้จากการปรับปรุงจะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้ด้วย

สรุปได้ว่า การบริหารในระดับต่าง ๆ ทุกระดับตั้งแต่เล็กสุด คือการปฏิบัติงานประจำวันของบุคคลคนหนึ่ง จนถึงโครงการในระดับใหญ่ที่ต้องใช้กำลังคนและเงินงบประมาณจำนวนมากย่อมมีกิจกรรมPDCA เกิดขึ้นเสมอ โดยมีการดำเนินกิจกรรมที่ครบวงจรบ้าง ไม่ครบวงจรบ้าง แตกต่างกันตามลักษณะงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในแต่ละองค์กรจะมีวงจร PDCA อยู่หลาย ๆ วง วงใหญ่สุด คือวงที่มีวิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรเป็นแผนงาน (P) แผนงานวงใหญ่นี้อาจครอบคลุม ระยะเวลาต่อเนื่องกันหลายปีจึงจะบรรลุผล การจะผลักดันให้วิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปรากฏเป็นจริงได้จะต้องปฏิบัติ (P) โดยนำแผนยุทธศาสตร์มากำหนดเป็นแผนการปฏิบัติงาน ประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์กร แผนการปฏิบัติงานประจำปีจะก่อให้เกิดวงจร PDCA ของหน่วยงานขึ้นใหม่ หากหน่วยงานมีขนาดใหญ่ มีบุคลากรที่เกี่ยวข้องจำนวนมากก็จะต้องแบ่ง กระจายความรับผิดชอบไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้เกิดวงจรPDCA เพิ่มขึ้นอีกหลาย ๆ วงโดยมีความ เชื่อมโยงและซ้อนกันอยู่ การปฏิบัติงานของหน่วยงานทั้งหมดจะรวมกันเป็นการปฏิบัติ (D) ของ องค์กรนั้น ซึ่งองค์กรจะต้องทำการติดตามตรวจสอบ (C) และแก้ไขปรับปรุงจุดที่เป็นปัญหาหรือ อาจต้องปรับแผนใหม่ในแต่ละปี (A) เพื่อให้วิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวนั้นปรากฏเป็น จริงทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์รวมขององค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพ

ความรู้ทั่วไปและประเภทยาเสพติด

ความหมายของยาเสพติด

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 (2522 อ้างถึงใน ประจัน มณีนิล, 2529, หน้า 29) ได้ให้ความหมายของยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืช หรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ไม่หมายความถึง ยาสามัญประจำบ้านบางตำหรับ ตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ สำหรับประเภทยาเสพติดให้โทษชนิดต่าง ๆ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 (2522 อ้างถึงใน ประจัน มณีนิล, 2529, หน้า 29) โดยประกาศของกระทรวงสาธารณสุขได้ระบุ ชื่อยาเสพติดไว้ทั้งสิ้น 104 ชนิดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 4 ประเภท 42 ชนิดรวม 146 ชนิดยาเสพติดชนิดเหล่านี้แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. แบ่งตามฤทธิ์ของยาที่มีต่อร่างกายมนุษย์ได้แก่

- 1.1 ยากดประสาทได้แก่เฮโรอีน มอร์ฟิน เหล้าแห้งจะทำให้ประสาทมึนชา สมองจิตใจอารมณ์เยือกเย็นและเฉื่อยชาลง
- 1.2 ยากระตุ้นประสาทสมอง ได้แก่แอมเฟตามีน ยาบ้ายาขยัน ไบกระท่อม จะออกฤทธิ์กระตุ้นยาเร่งเร้าประสาท ทำให้เกิดการตื่นตัวกระวนกระวาย ประสาทสมองไวหวัดวอยู่เสมอ
- 1.3 ยาหลอนจิตประสาท เช่น Lysrgide (LSD) Mescaline ทำให้เกิดประสาทหลอนเห็นภาพผิด ไปจากปกติรสสัมผัสเปลี่ยนแปลง รวมทั้งอวัยวะทั้งห้าของร่างกายแปรปรวน มีปฏิกิริยาผิดไปจากความจริงทั้งหมด
- 1.4 ยาที่ออกฤทธิ์หลายอย่าง ทั้งกดประสาท กระตุ้นประสาท และประสาทหลอนหรือยาที่ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน เช่น กัญชา เมื่อเสพงานวนน้อยจะเกิดอาการกดประสาทอยู่ชั่วขณะหนึ่งต่อไปถ้าเสพเพิ่มมากขึ้นจะกลายเป็นพิษ มีอาการประสาทหลอนต่อไปได้

2. แบ่งตามแหล่งที่เกิดของยาได้แก่

- 2.1 ยาเสพติดธรรมชาติเป็นยาเสพติดที่กลั่นหรือสกัดได้จากพืช หรือพันธุ์ไม้บางชนิดโดยตรงที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว ตามธรรมชาติหรือนำสารจากพืชเหล่านี้ มาทำกรรมวิธีต่าง ๆ ทางเคมีแปรธาตุไปเป็นยาเสพติดต่อไปได้ เช่น ฟีน กัญชากระท่อม

2.2 ยาเสพติดสังเคราะห์เป็นยาเสพติดที่ผลิตขึ้นในห้องปฏิบัติการทดลอง ด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ ทางเคมีนำมาใช้แทนยาเสพติดธรรมชาติได้ โดยสารที่สังเคราะห์ขึ้นนั้น ออกฤทธิ์เหมือนยาเสพติดจากธรรมชาติเช่นกัน เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยานอนหลับ ยาระงับประสาท เป็นต้น

3. แบ่งตามลักษณะของสารที่ใช้ในวงการแพทย์ได้แก่

3.1 ผื่นหรือสารที่มีส่วนประกอบของฝิ่น เช่นมอร์ฟิน ทิงเจอร์ฝิ่น เฮโรอีน โคเคอีน รวมไปถึงสารสังเคราะห์หลายอย่างที่มีคุณสมบัติคล้าย ๆ กัน

3.2 ยานอนหลับชนิดต่าง ๆ ที่มีผลโดยตรงต่อสมองส่วนกลางยาพวกนี้ มีจำหน่ายทั่วไป เช่น ฟิโนบาปีโทร เหล้าแห้ง ซอลานอรัลทิวินาล รวมทั้งยานอนหลับอื่นที่ใช้บาร์บิทูเรท ได้แก่ ไบรไมคัลลอรอลไฮเดรทพาร์ลดีไฮด์ และยาสังเคราะห์ใหม่ ๆ เช่น กลูตาไมด์ และเมตาควอลอน 9

3.3 ยากระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน และไบกระตุ้น

3.4 ยาที่ทำให้ประสาทหลอน ได้แก่ กัญชา, LDS, STP, DMT, ยาเหล่านี้ ทำให้ประสาทการรับรู้ ของคนเราผิดไปจากเดิม รวมทั้งสารอย่างอื่น และเห็นบางอย่าง

3.5 สารระเหยต่าง ๆ เช่น เบนซิน ทินเนอร์และกาวติดเครื่องใช้ต่าง ๆ

3.6 แอลกอฮอล์ปัจจุบันองค์การอนามัยโลกจัดให้แอลกอฮอล์เป็นสารเสพติดอย่างหนึ่งด้วย เพราะเมื่อดื่มจนติดแล้วจะทำให้ผู้ดื่มมีความต้องการและเพิ่มปริมาณการดื่มเรื่อย ๆ อีกทั้งมีโทษต่อร่างกายเช่นเดียวกับยาเสพติดอื่น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2526, หน้า 56 อ้างถึงใน ประจัน มณีนิล, 2529, หน้า 29) ยาเสพติดเป็นสิ่งชักนำให้คนในสังคมมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางลบไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการค้าประเวณีหรือแม้กระทั่ง ปัญหาการว่างงาน ซึ่งล้วนแต่มีปัญหายาเสพติดเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอและในขณะนี้การเสพยาติดมีแนวโน้มว่าผู้ติดยามักจะเสพร่วมกับสารเสพติดชนิดอื่น ๆ หลายชนิดในเวลาเดียวกัน ซึ่งเรียกว่าการเสพยาติดสารเสพติดอย่างผสมกัน เช่น เริ่มต้นจากบุหรี่ กัญชาฝิ่น เฮโรอีน เมื่อหาตัวยาคิดว่าหนึ่งไม่ได้ก็เสพตัวอื่นทดแทนหรือใช้ร่วมกันไป ในเวลาเดียวกันพบว่า มีโรคแทรกซ้อนมากกว่าผู้ที่เสพเพียงชนิดเดียวและมีอาการขาดยารุนแรงกว่าการบำบัดรักษาก็ทำได้ยากกว่าและใช้เวลานาน ดังนั้น การแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้มาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควบคู่กัน ไปจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ในสังคมลงไปได้

4. แบ่งตามองค์การอนามัยโลก

เนื่องจากปัญหายาเสพติดมีกระจายทั่วโลก แต่ละประเภทมีปัญหาสารเสพติดที่แตกต่างกัน

กันทางองค์การอนามัยโลก ได้จัดแบ่งสารเสพติดออกเป็น 9 ประเภท คือ

- 4.1 ประเภทฝิ่น หรือมอร์ฟีน รวมทั้งยาที่คล้ายมอร์ฟีน เช่น เฮโรอีน เพตธิดีน
- 4.2 ประเภทบาร์บิทูเรต รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์ทำนองเดียวกัน เช่น เซคโคบาร์บิทัลอะโมบาร์บิทัลเมโพรบาเมตไดอะซีนแพม คลอไดอะซิพอกไซด์
- 4.3 ประเภทแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ วิสกี้
- 4.4 ประเภทแอมเฟตามีน เช่น เมทแอมเฟตามีน เดกซ์แอมเฟตามีน
- 4.5 ประเภทโคคาอีน เช่น ใบโคคา
- 4.6 ประเภทกัญชา
- 4.7 ประเภท KHAT เช่น ใบกระท่อม
- 4.8 ประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี ดีเอ็มที ลำโพง เห็ดเมาบางชนิด
- 4.9 ประเภทอื่น ๆ เป็นพวกที่ไม่สามารถเข้าประเภทใดได้ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน น้ำยาทาเล็บ ยาแก้ปวด บุหรี่

5. แบ่งตามกฎหมาย แบ่งได้ 2 กลุ่ม คือ

- 5.1 ประเภทถูกกฎหมาย เช่น ยาแก้ไอ น้ำคำ บุหรี่ เหล้า กาแฟ ฯลฯ
- 5.2 ประเภทผิดกฎหมาย เช่น มอร์ฟีน ฝิ่น เฮโรอีน เซคโคบาร์บิทัลแอมเฟตามีน กระท่อม กัญชา ฯลฯ

ในส่วนที่ผิดกฎหมาย แบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2539 คือ

- ประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง ได้แก่ เฮโรอีน ยาบ้า (ยาม้า กลุ่มแอมเฟตามีน และอื่น ๆ)
- ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน โคเคอีนเฟนตามิล เมธาโดน เพตธิดีน ฯลฯ
- ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษชนิดเป็นตำรับยาที่มียาเสพติดประเภทที่ 2 ผสมผสมอยู่ ได้แก่ ยาแก้ไอ (มีโคคาอีนผสม) ยาแก้ท้องเสีย (มีฝิ่นผสม) เป็นต้น
- ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 และ 2 ได้แก่ อะเซติกแอนไฮโดรด์อะเซติกคลอไรด์
- ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าข่ายอยู่ในประเภทที่ 1-4 ได้แก่ กัญชา กระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น ฯลฯ

ชนิดของยาเสพติดที่แพร่ระบาดอยู่ในปัจจุบันมีด้วยกัน 2 ชนิด คือ

1. ยาเสพติดให้โทษอันเกิดจากธรรมชาติ ได้แก่ ฝิ่น กัญชา กระท่อม และเห็ดขี้ควาย

2. ยาเสพติดให้โทษอันเกิดจากการสังเคราะห์ ทำปฏิกิริยากับทางเคมีเกิดเป็นยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ประเภทดประสาท กระตุ้นประสาท และออกฤทธิ์ผสมผสานกันหลาย ๆ อย่าง

สาเหตุของปัญหาเสพติดที่แพร่ระบาดในหน่วยทหาร

1. สาเหตุที่เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งเป็น 4 ประเภท

1.1 อยากรทดลอง เกิดจากความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นนิสัยของคนโดยทั่วไป และโดยที่ไม่คิดว่าตนจะติดสิ่งเสพติดนี้ได้ จึงไปทำการทดลองใช้สิ่งเสพติดนั้น ในการทดลองใช้ครั้งแรก ๆ อาจมีความรู้สึกดีหรือไม่ดีก็ตาม ถ้ายังไม่ติดสิ่งเสพติดนั้น ก็อาจประมาทไปทดลองใช้สิ่งเสพติดนั้นอีกจนใจที่สุดก็ติดสิ่งเสพติดนั้นหรือถ้าไปทดลองใช้สิ่งเสพติดบางชนิด เช่น เฮโรอีน แม้จะเสพเพียงครั้งเดียว ก็อาจทำให้ติดได้

1.2 ความคึกคะนอง คนบางคนมีความคึกคะนอง ชอบพูดอวดเก่งเป็นนิสัย โดยเฉพาะวัยรุ่นมักจะมีนิสัยดังกล่าว คนพวกนี้อาจแสดงความเก่งกล้าของตนในกลุ่มเพื่อน โดยการแสดงการใช้สิ่งเสพติดชนิดต่าง ๆ เพราะเห็นแก่ความสนุกสนาน ตื่นเต้นและให้เพื่อนฝูงยอมรับว่าตนเก่ง โดยมีได้คำนึงถึงผลเสียหรืออันตรายที่จะเกิดขึ้นในภายหลังแต่อย่างไร ในที่สุดตนเองก็กลายเป็นคนติดสิ่งเสพติดนั้น

1.3 การชักชวนของคนอื่น อาจเกิดจากการเชื่อตามคำชักชวน โฆษณาของผู้ขายสินค้าที่เป็นสิ่งเสพติดบางชนิด เช่น ยากระตุ้นประสาทต่าง ๆ ยาขยัน ยาฆ่า ยาบ้า เป็นต้น โดยผู้ขายโฆษณาสรรพคุณของสิ่งเสพติดนั้นว่า มีคุณภาพดีสารพัดอย่างเช่น ทำให้มีกำลังวังชา ทำให้มีจิตใจแจ่มใส ทำให้มีสุขภาพดี ทำให้มีสติปัญญาดี สามารถรักษาโรคได้บางชนิด เป็นต้น ผู้ที่เชื่อคำชักชวนโฆษณาดังกล่าวจึงไปซื้อตามคำชักชวนของเพื่อนฝูง ซึ่งโดยมากเป็นพวกที่ติดสิ่งเสพติดนั้นอยู่แล้วด้วยความเกรงใจเพื่อน หรือเชื่อเพื่อน หรือต้องการแสดงว่าตัวเองเป็นพวกเดียวกับเพื่อนจึงใช้สิ่งเสพติดนั้น สาเหตุที่เกิดจากการถูกหลอกลวง

2. สาเหตุที่เกิดจากความเจ็บป่วย

คนที่มีอาการเจ็บป่วยทางกายเกิดขึ้นเพราะสาเหตุต่าง ๆ เช่น ได้รับบาดเจ็บรุนแรง เป็นแผลเรื้อรัง มีความเจ็บปวดอยู่เป็นประจำ เป็นโรคประจำตัวบางอย่าง เป็นต้น ทำให้ได้รับความทุกข์ทรมานมากหรือเป็นประจำ จึงพยายามแสวงหาวิธีที่จะช่วยเหลือตนเองให้พ้นจากความทุกข์ทรมานนั้นซึ่งวิธีหนึ่งที่ทำได้ง่าย คือ การรับประทานยาที่มีฤทธิ์ระงับอาการเจ็บปวดนั้นได้ ซึ่งไม่ใช่เป็นการรักษาที่เป็นต้นเหตุของความเจ็บป่วย เพียงแต่ระงับอาการเจ็บปวดให้หมดไปหรือลดน้อยลง ได้ชั่วคราว เมื่อฤทธิ์ยาหมดไปก็จะกลับเจ็บปวดใหม่ ผู้ป่วยก็จะใช้ยา

นั้นอีก เมื่อทำเช่นนี้ไปนาน ๆ เกิดอาการติดยานั้นขึ้น ผู้ที่มีจิตใจไม่เป็นปกติ เช่น มีความวิตก กังวล เครียด มีความผิดหวังในชีวิต มีความเศร้าสลดเสียใจ เป็นต้น ทำให้สภาวะจิตใจไม่เป็นปกติจนเกิดการป่วยทางจิตขึ้นจึงพยายามหาหรือสิ่งเสพติดที่มีฤทธิ์สามารถคลายความเครียดจากทางจิตได้ชั่วขณะหนึ่งมารับประทาน แต่ไม่ได้รับการที่ต้นเหตุเมื่อยามหมดฤทธิ์จิตใจก็จะกลับเครียดอีก และผู้ป่วยก็จะเสพสิ่งเสพติด ถ้าทำเช่นนี้ ไปเรื่อย ๆ ก็จะทำให้ผู้นั้นติดยาเสพติดในที่สุด

3. การไปซื้อยามารับประทานเองโดยไม่ทราบสรรพคุณยาที่แท้จริงขนาดยา ที่ควรรับประทาน

การรับประทานยาเกินจำนวนกว่าที่แพทย์ได้สั่งไว้ การรับประทานยาบางชนิด มากเกินขนาด หรือรับประทานติดต่อกันนาน ๆ บางครั้งอาจมีอาการถึงตายได้ หรือบางครั้ง ทำให้เกิดการเสพติดยานั้นได้

4. สาเหตุอื่น ๆ

4.1 การอยู่ใกล้แหล่งขายหรือใกล้แหล่งผลิต หรือเป็นผู้ขาย หรือผู้ผลิตเองจึงทำให้ มีโอกาสติดสิ่งเสพติดให้โทษนั้นมากกว่าคนทั่วไป เมื่อมีเพื่อนสนิทหรือพี่น้องที่ติดสิ่งเสพติดอยู่ ผู้นั้นย่อมได้เห็นวิธีการเสพของผู้ที่อยู่ใกล้ชิด รวมทั้งใจเห็นพฤติกรรมต่าง ๆ ของเขาด้วย และยังสามารถรับคำแนะนำหรือชักชวนจากผู้เสพด้วยจึงมีโอกาสติดได้ คนบางคนอยู่ในสภาพ ที่มีปัญหา เช่น ว่างาน ยากจน ค่าใช้จ่ายเพิ่ม โดยมีรายได้ลดลง หรือคงที่ มีหนี้สินมาก ฯลฯ เมื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ได้ก็หันไปใช้สิ่งเสพติด ช่วยผ่อนคลายความรู้สึกในความทุกข์ยาก ต่างเหล่านี้ แม้จะรู้ว่าเป็นชั่วครู่ชั่วยามก็ตาม เช่น กลุ่มใจที่เป็นหนี้คนอื่นก็ไปกินเหล้า หรือสูบบุหรี่ ทำให้เมาเพื่อที่จะได้ลืมเรื่องหนี้สิน บางคนต้องการรายได้เพิ่มขึ้นโดยพยายามทำงานให้หนัก และมากขึ้นทั้ง ๆ ที่ร่างกายอ่อนเพลียมากจึงรับประทานยากระตุ้นประสาทเพื่อให้สามารถทำงาน ต่อไปได้ เป็นต้น ถ้าทำอยู่เป็นประจำทำให้ติดสิ่งเสพติดนั้นได้

4.2 การเลียนแบบการที่ไปเห็นผู้ที่คนสนิทสนมรักใคร่หรือเพื่อนจึงเห็นว่า เป็นสิ่งน่าลองเป็นสิ่งโก้เก๋เป็นสิ่งแสดงความเป็นพวกเดียวกันจึงไปทดลองใช้สิ่งเสพติดนั้น จนติดคนบางคนมีความผิดหวังในชีวิตตนเอง ผิดหวังในชีวิตครอบครัว หรือผิดหวังในชีวิตสังคม เพื่อเป็นการประชดตนเองหรือคนอื่น จึงไปใช้สิ่งเสพติดจนติดทั้ง ๆ ที่ทราบว่าเป็นสิ่งไม่ดีก็ตาม

นโยบาย มาตรการและแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของผู้บัญชาการทหารบก

ปัญหายาเสพติด เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ สร้างความเสียหายแก่เศรษฐกิจ สังคม และความปลอดภัยในวิถีชีวิตของประชาชน สมควร

ที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือแก้ไข เพื่อลดระดับความรุนแรง จนกระทั่งหมดสิ้นไปด้วยมาตรการ
 ดำเนินการทั้งด้านบรรณรักษ์ป้องกัน และประชาสัมพันธ์ปราบปรามและบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ
 โดยเฉพาะในพื้นที่หน่วยทหารและชุมชนทหาร โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการพลัง
 แผ่นดินเอาชนะยาเสพติด มุ่งเน้นที่จะดำเนินการต่อกำลังพลและครอบครัว ในพื้นที่หน่วยทหาร
 และชุมชนทหารเป็นหลัก โดยให้ครอบคลุมงาน ทุกด้านอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง โดยมีลักษณะ
 หรือวิธีการดำเนินการ โดยมุ่งพัฒนากำลังพลและครอบครัวให้มีภูมิคุ้มกันยาเสพติดกำหนด
 พื้นที่และกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ผสมผสานมาตรการในการดำเนินการกำหนดหน่วยงาน
 รับผิดชอบดำเนินการ และดำเนินงานลักษณะองค์รวมแบบบูรณาการ ด้วยมาตรการต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการป้องกัน กำหนดให้มีการบรรณรักษ์ป้องกันและประชาสัมพันธ์เพื่อการแก้ไข
 ปัญหายาเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้พื้นที่หน่วยทหาร และชุมชนทหาร เป็นเขตปลอดยาเสพติด
 กำลังพลและครอบครัวไม่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีความรู้เกี่ยวกับชนิดโทษ
 และพิษภัยของยาเสพติด พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของกำลังพลและครอบครัว
 และประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงกับหน่วยทหาร เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวัง
 ปัญหายาเสพติดสนับสนุนความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัว และชุมชนทหารในการส่งเสริม
 การใช้เวลาว่างของเด็กและเยาวชนให้เป็นประโยชน์เช่น จัดลานกีฬาต้านภัยยาเสพติดการจัด
 กิจกรรมสร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชน (ดนตรี, ศิลปะ) หรือกิจกรรมครอบครัวอบอุ่นด้านภัย
 ยาเสพติดเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด นอกจากนี้ยังได้มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ
 ทั้งภายในและภายนอกกองทัพ ในการบรรณรักษ์ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด
 และประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้ในการดำเนินการได้มีการจัด
 ประชุมมอบนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน มีการพิจารณา
 รูปแบบการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดมีการจัดอบรมสัมมนา
 ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้ กับกำลังพลและครอบครัวรวมทั้งการจัดทำสื่อเผยแพร่การบรรณรักษ์
 ป้องกันปัญหายาเสพติด

2. ด้านการปราบปราม กำหนดให้มีมาตรการในการปราบปรามยาเสพติดและการบังคับ
 ใช้กฎหมายเพื่อควบคุม และป้องกันการขยายตัว และเร่งขจัดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
 ในพื้นที่หน่วยงานและอาคารที่พักอาศัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันไม่ให้กำลังพล
 และครอบครัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งการเป็นผู้เสพ หรือผู้ค้ายาเสพติด หรือเป็นแหล่ง
 ซุกซ่อนยาเสพติดเพื่อพัฒนาบุคลากร และขีดความสามารถในการดำเนินงานปราบปรามยาเสพติด
 ให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อพัฒนาระบบงานด้านการข่าว และการมีส่วนร่วมในการปราบปราม
 ยาเสพติดของผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้ในการดำเนินการได้มีการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติงานด้านการข่าว

(จัดตั้งแหล่งข่าว) กำหนดความรุนแรงของปัญหา และจำแนกกลุ่มเป้าหมาย มีการสำรวจจัดทำ ข้อมูลและรายงาน ผู้ติดยาเสพติดและผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดการศึกษาและแลกเปลี่ยน ข่าวสารการปราบปรามยาเสพติดกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายทหาร พลเรือน และตำรวจ มีการจัดชุดปราบปรามยาเสพติด ออกตรวจ สืบสวน และ/ หรือ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ จับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในพื้นที่หน่วยทหาร และชุมชนทหาร ตลอดจนพื้นที่ โดยรอบ

3. ด้านบำบัดรักษากำหนดให้มีการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เพื่อค้นหาผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติด ในส่วนกำลังพลบำบัดรักษาผู้ที่ติดยาเสพติดให้สามารถ เลิกยาเสพติด ติดตามผลการบำบัดรักษาเพื่อพัฒนาระบบการบำบัดรักษา และเพิ่มประสิทธิภาพ แก่บุคลากร ในหน่วยแพทย์ที่รับผิดชอบงานด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยมีการกำหนดแผนงานและการดำเนินการด้านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนติดตามผลการบำบัดรักษาให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนด มีการพัฒนา และส่งเสริมกระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเป็นระบบทั้งแบบ สมัยครุและบังคับบำบัด เพื่อมิให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วหวนกลับไป ติดยาเสพติดอีก นอกจากนี้ยังจัดให้มีการตรวจสุขภาพ และตรวจหา ยาเสพติดในกำลังพลกลุ่มเสี่ยง ที่มีแนวโน้มว่าจะมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีการพัฒนาบุคลากร ที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ด้วยการให้ความรู้เกี่ยวกับ วิทยาการทางการแพทย์บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ เสริมสร้างเจ้าหน้าที่ ทางการแพทย์สำหรับแก้ไข ปัญหาผู้ติดยาเสพติดตามทรัพยากรที่ได้รับ ให้คำปรึกษาด้านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ร่างกายและติดตามผลการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด มีการประสานงานกับกองบัญชาการกองทัพ ไทย เหล่าทัพ และส่วนราชการอื่น ในด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจ ของผู้ติดยาเสพติด ทั้งนี้จะมีการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าวและรายงานให้ผู้บัญชาการ ทหารบกได้รับทราบ

แนวความคิดในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหน่วยทหาร

การศึกษาและติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในหน่วยทหาร บ่งชี้ให้เห็นว่าสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะยาบ้า ที่แพร่ระบาดเข้ามาในหน่วยทหาร ซึ่งกองทัพบกมีนโยบายเร่งรัดการดำเนินงานป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดโดยตลอด โดยกำหนดแนวทางและมาตรการดังนี้

1. การจัดตั้งแหล่งข่าว/ สายลับ (Source or informant operation)

แหล่งข่าว (Source) หมายถึง บุคคล หรือ คณะบุคคล หรือองค์กรใด ๆ ที่ให้ข้อมูล

ข่าวสารแก่เจ้าหน้าที่ จะด้วยตั้งใจ หรือไม่ตั้งใจก็ได้ผู้ให้ข่าวสาร ที่ไม่ตั้งใจ อาจจะสืบเนื่องมาจากการให้ข่าวสารจากการถูกล้วงถาม หรือจากการสำคัญผิด หรือจากนิสัยของบุคคลผู้ให้ข่าวที่ชอบคุยโต โอ้อวดว่าตนเองได้ล่วงรู้อะไรมาบ้าง ซึ่งเป็นเรื่องลับของบุคคลอื่น หรือ โดยได้จากการสอดรู้ สอดเห็นของนิสัยคนไทยทั่วไปการให้ข่าวสารของบุคคลดังกล่าว ขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละบุคคล หรือองค์กร มิได้อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ ส่วนข่าวสารที่ได้รับบางครั้ง อาจจะเป็นข่าวที่ได้รับรู้มาอีกทอดหนึ่ง (Supsource) จึงทำให้ข่าวสารไม่ละเอียด และไม่สมบูรณ์ เพียงพอการทำงานของเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องอาศัยการข่าวนำ และเป็นข่าวสารที่สามารถนำไปปฏิบัติ หรือวางแผนดำเนินการได้และเป็นข่าวสารที่สามารถตรวจสอบที่มาได้เชื่อถือได้ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่เจ้าหน้าที่จะต้องจัดหาแหล่งข่าวที่สามารถควบคุมหรือสั่งการให้ปฏิบัติตามตามความต้องการของเจ้าหน้าที่ได้บุคคลประเภทนี้เรียกว่า “สายลับ” (Cooperating individual หรือ C.I., Informants, Source, Agent) โดยแบ่งประเภทสายลับ ได้ดังนี้

1.1 สายลับหลัก หรือ สายลับที่จัดตั้งโดยขึ้นทะเบียนสายลับ ซึ่งเจ้าหน้าที่จัดหาสายลับประเภทนี้เพื่อใช้ในการกิจใด การกิจหนึ่ง โดยมีแผนการรองรับ เพื่อให้สำเร็จลุล่วงตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งอาจจะต้องทำหน้าที่เป็นหัวหน้าควบคุมสั่งการต่อสายลับคนอื่น ๆ แทนเจ้าหน้าที่ได้ด้วย เป็นเสมือนตัวแทนของเจ้าหน้าที่ (Case Officers หรือ C/ O) โดยมีเจ้าหน้าที่เป็น CEO สายลับที่ทำหน้าที่ C/ O อาจจะใช้เจ้าหน้าที่ (ระดับล่าง) ดำเนินการ หรือสั่งการแทน โดยมีสายลับ (บุคคลที่เข้าถึงเป้าหมาย) เป็นคนทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ โดยปกติการจัดหาสายลับหลักเพื่อควบคุมสายลับรอง มักจะใช้บุคคลที่มีอิทธิพล หรือมีบริวารที่สามารถเข้าถึงเป้าหมายและปฏิบัติงานได้โดยเจ้าหน้าที่ที่มีขีดจำกัด ด้านภาษาความหมาย ทักษะ หรือด้านความปลอดภัย จะใช้สายลับหลักโดยมีการจ่ายค่าตอบแทนของทางการเป็นรายเดือน หรือเป็นผลงาน

1.2 สายลับปฏิบัติการ คือ สายลับที่อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ เช่น สายลับที่ทำการล่อซื้อยาเสพติด หรือร่วมขบวนการลำเลียงยาเสพติด คอยทำหน้าที่แจ้งข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งได้เช่น วางแผนจับกุม บันทึกภาพ พิสูจน์ทราบตัวบุคคลเป้าหมาย

1.3 สายลับสนับสนุน หมายถึง สายลับที่ไม่ได้ทำหน้าที่ปฏิบัติการต่อเป้าหมาย โดยตรงแต่ทำหน้าที่สนับสนุนด้านอื่นในการปฏิบัติการข่าว เช่น สายลับที่ทำหน้าที่แนะนำตัวเจ้าหน้าที่อำพรางให้กับเป้าหมาย เพื่อดำเนินการสืบสวนหาข่าว อำพรางสร้างเรื่องเพื่อเข้าไปหาข่าวกับกลุ่มนักค้า ตลอดจนการเจรจาต่อรอง เพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

การจัดหาสายลับ (C.I. Acquisition)

สายลับที่นำมาใช้ในการสืบสวนหาข่าวด้านยาเสพติด โดยส่วนใหญ่จัดหา
โดย 2 วิธี คือ

1.3.1 จากบุคคลที่เข้าหาเจ้าหน้าที่ โดยสมัครใจมาเป็นสายลับ โดยมีมูลเหตุจูงใจ
ในสภาพการณ์โดยบีบบังคับด้านจิตใจ หรือเหตุผลจูงใจอย่างหนึ่งอย่างใด ได้แก่ บุคคลที่เคยเข้าร่วม
ขบวนการค้ายาเสพติดมาก่อน และแสดงความจำนงจะมาปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ ซึ่งโดยปกติ
จะมีสายลับประเภทนี้อยู่มาก ซึ่งสายลับประเภทนี้ จะมีเจตนาทั้งสุจริตและไม่สุจริต ส่วนใหญ่
เข้าหาเจ้าหน้าที่โดยเจ้าหน้าที่ไม่ทราบประวัติหรือที่มาดีเจ้าหน้าที่ไม่ได้เตรียมการมาก่อน สายลับ
บางรายควบคุมยาก และขีดความสามารถเข้าถึงเป้าหมายอาจจะไม่ตรงกับภารกิจซึ่งการควบคุม
ของเจ้าหน้าที่จะช่วยให้การสำเร็จลุล่วง

1.3.2 จากบุคคลโดยการชักจูง หรือบีบบังคับ หรือต่อรอง หรือ โน้มน้าวให้มา
ทำงานให้ส่วนใหญ่สายลับดังกล่าว เจ้าหน้าที่เป็นคนคัดเลือกจากเป้าหมายที่เคยเข้าร่วมขบวนการ
ค้ายาเสพติด ซึ่งเจ้าหน้าที่ รู้จุดอ่อนของสายลับดังกล่าวเป็นอย่างดีสามารถควบคุมให้ทำ
ภารกิจใด ภารกิจหนึ่งให้ได้โดยสายลับไม่สามารถหนีหรือละเว้นการปฏิบัติได้สายลับเหล่านี้
สามารถปฏิบัติตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายได้ตามต้องการ สายลับประเภทนี้จึงมีคุณค่า
มากกว่าประเภทแรก

2. งานด้านบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

2.1 งานค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด

โดยใช้เทคนิคการสุ่มตรวจหาสารเสพติดการสุ่มตรวจหาสารเสพติดในกำลังพล
มีหลักการที่สำคัญ 3 ประการ คือ

2.1.1 การประเมินคัดกรองกำลังพลที่เสพยาเสพติดสามารถแบ่งเป็น

2.1.1.1 ผู้เสพ หมายถึงผู้ใช้สารเสพติดเป็นครั้งคราว ไม่ต่อเนื่องร่วมกับข้อใด
ข้อหนึ่งคือ พฤติกรรมเริ่มเปลี่ยนแปลงแต่ยังสามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติ ใช้แล้วมีปัญหาแต่ยังคงใช้ยา
หยุดยาแล้วไม่มีอาการถอน/อยากยา

2.1.1.2 ผู้ติด หมายถึงผู้ใช้สารเสพติดเป็นประจำและต่อเนื่องตั้งแต่
6 เดือนขึ้นไป ร่วมกับข้อใดข้อหนึ่ง คือ ดำรงชีวิตผิดปกติและไม่สามารถปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ได้
และมีผลกระทบต่อตนเองและบุคคลอื่น หยุดยาแล้วมีอาการถอน/อยากยา

2.1.1.3 กลุ่มเสี่ยง คือกลุ่มที่ยังไม่มีการใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย
และมีพฤติกรรมข้อใดข้อหนึ่งกล่าวคือ อาจเคยลองใช้เพียงบุหรี่/ สุราบางครั้ง หรือมีเพื่อน
ใช้สารเสพติด หรือ มีพ่อแม่หรือญาติใช้หรือเกี่ยวข้องกับสารเสพติด หรือ มีพฤติกรรม

เทียวกกลางคืนขาดงาน

2.1.1.4 กลุ่มติดยาเสพติดรุนแรง หมายถึง ผู้ติดยา/ สารเสพติดอย่างต่อเนื่อง เป็นระยะเวลา นานกว่า 3 ปี ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ทางการแพทย์หรือจากประวัติทางสังคม ไม่สามารถเลิกเสพยาได้แม้ผ่านการบำบัดหลายครั้งหรือหลายวิธี ร่วมกับข้อใดข้อหนึ่ง กล่าวคือ เคยรักษาแบบบำบัดด้วยยามากกว่า 3 ครั้งใน 1 ปี หรือบำบัดด้วยยา และบำบัดฟื้นฟูรวมกัน เกินกว่า 3 ครั้ง หรือ ไม่ตั้งใจหรือไม่ต้องการเลิกยาเสพติดอย่างจริงจัง หรือเคยถูกจับ หรืออยู่ระหว่างดำเนินคดีเกี่ยวกับสารเสพติดมากกว่า 3 ครั้ง

2.1.2 การตรวจการใช้สารเสพติดสามารถตรวจวิเคราะห์ได้จากเลือด ปัสสาวะ เส้นผม น้ำลายและเล็บ ปัสสาวะเป็นตัวอย่างที่เหมาะสมที่สุดที่ใช้ในการตรวจวิเคราะห์ เนื่องจาก เป็นตัวอย่างที่เก็บได้ง่าย ปริมาณของสารเสพติดและสารย่อยสลายของสารเสพติดในปัสสาวะ มีปริมาณมาก และระยะเวลาการตรวจพบจะนานกว่าในเลือด ในปัจจุบัน สป. และเหล่าทัพ ดำเนินการสุ่มตรวจหาสารเสพติดในกำลังพลโดยการตรวจปัสสาวะเป็นหลัก

2.1.3 เทคนิคการสุ่มตรวจหาสารเสพติดกระบวนการเข้าสู่ตรวจสารเสพติด เป็นงานที่ปฏิบัติร่วมกันของหลายหน่วยงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือประสานสอดคล้อง เพื่อให้คณะผู้ตรวจและผู้รับการตรวจได้รับความสะดวกและความร่วมมือ ในการปฏิบัติขั้นตอน ดังกล่าว เริ่มตั้งแต่การประสานกับหน่วยรับตรวจเพื่อกำหนดวันที่ชุดตรวจจะเข้าดำเนินการ สุ่มตรวจ การกำหนด จำนวนบุคคลที่มีความเสี่ยงหรือมีพฤติกรรมที่จะเสพยาเสพติด กำหนด สถานที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการปฏิบัติของชุดตรวจ โดยมีหลักการคือ

2.1.3.1 ควรกระทำโดยแจ้งกับหน่วยและผู้ประสานงานของหน่วยในทางลับ โดยไม่แจ้งให้เจ้าตัวทราบล่วงหน้า สำหรับหน่วยรับตรวจควรจัดทำบัญชีรายชื่อของผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง หรือผู้ที่มีความจำเป็นต้องเข้ารับการตรวจเนื่องจากภารกิจที่รับผิดชอบ

2.1.3.2 ความถี่ในการสุ่มตรวจ กรณีที่เป็นการสุ่มตรวจรอบปกติทุกเดือน ส่วนในกรณีที่เป็นผู้มีประวัติได้รับการบำบัดแล้วจะต้องได้รับการสุ่มตรวจซ้ำทุกสัปดาห์ 3 ครั้ง และรายงานให้ผู้บังคับหน่วยทราบทุกครั้ง โดยขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ชุดสุ่มตรวจ ยาเสพติดหน้าที่ ที่สำคัญที่สุดของเจ้าหน้าที่ชุดสุ่ม ๑ คือ การเก็บตัวอย่างปัสสาวะและการนำส่ง ตัวอย่างปัสสาวะมีความสำคัญต่อผลการตรวจพิสูจน์เป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นการดำเนินงานในขั้นตอน ต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องทำด้วยความถูกต้องระมัดระวังและรัดกุม รวมทั้งถูกต้องตามกฎหมายเพื่อให้ได้ ผลวิเคราะห์ที่ถูกต้องเป็นธรรมเป็นประโยชน์ต่อการบำบัดรักษาอย่างแท้จริง ชุดทดสอบนี้ เป็นชุดทดสอบสำเร็จรูป ใช้ทดสอบเบื้องต้นในการหาสารเสพติดในร่างกาย ซึ่งผลที่ได้ จะเป็นเครื่องคัดกรองบุคคล (Screening) เพื่อส่งตัวอย่างนั้น ๆ ไปยืนยันผล (Confirm)

2.2 การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ระบบ คือ

2.2.1 ระบบสมัครใจ หมายถึง ผู้ติดยาเสพติดสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา ในสถานพยาบาลต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน

2.2.2 ระบบบังคับบำบัด หมายถึง ผู้ที่ทางราชการตรวจพบว่ามีสารเสพติดในร่างกาย จะต้องถูกบังคับบำบัดตาม พรบ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534 ในสถานพยาบาล ที่จัดขึ้นตาม พรบ.ดังกล่าวเป็นระยะเวลา 6 เดือน และขยายได้จนถึงไม่เกิน 3 ปี แต่ระบบนี้ ที่ขยายระยะเวลาบำบัดไม่เกิน 3 ปี ยังไม่เปิดใช้ในขณะนี้

2.2.3 ระบบต้องโทษ หมายถึง ผู้ติดยาเสพติดที่กระทำความผิดและถูกคุมขัง จะได้รับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลที่กำหนด ได้ตามกฎหมาย เช่น ทณฑสถานบำบัดพิเศษ กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานคุมประพฤติกระทรวงยุติธรรม หรือสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กกลาง กระทรวงยุติธรรม

การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด มี 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 เตรียมการก่อนการบำบัดรักษา (Pre-admission) เพื่อศึกษาประวัติภูมิหลัง ของผู้ติดยาเสพติดทั้งจากผู้ขอรับการรักษา และครอบครัว

ขั้นที่ 2 ถอนพิษยา (Detoxification) เป็นการบำบัดรักษา อาการทางกาย ที่เกิดจากการใช้ยาเสพติด โดยผู้ขอรับการรักษาสสามารถเลือกใช้บริการแบบผู้ป่วยนอก หรือผู้ป่วยในก็ได้ตามสะดวก และอาศัยเกณฑ์การพิจารณาให้เป็นผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน ไม่ใช่ให้ผู้ป่วยเลือกใช้บริการเพียงอย่างเดียว

ขั้นที่ 3 การฟื้นฟูสมรรถภาพ (Rehabilitation) เป็นการบำบัดรักษาเพื่อปรับเปลี่ยน ลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ พฤติกรรม เพื่อให้รู้จักตนเอง และมีความเข้มแข็งในจิตใจ เพื่อให้ผู้รับ การบำบัดมีความเชื่อมั่นในการกลับไปดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติโดยไม่หวนกลับไป เสพซ้ำอีก

ขั้นที่ 4 ติดตามการรักษา (After-care) เป็นการติดตามดูแลผู้เลิกยาเสพติด ที่ได้ผ่านการบำบัดครบทั้ง 3 ขั้นตอน ข้างต้นแล้ว เพื่อให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหาและให้กำลังใจ ผู้เลิกยาเสพติด ให้ดำเนินชีวิตอย่างปกติสุขในสังคมได้ดียิ่งขึ้น

2.3 การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

2.3.1 การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบควบคุมตัวเข้มงวด หมายถึง การฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้อง อยู่ในสถานที่ควบคุมมิให้หลบหนีได้ง่าย หรือกำหนดเงื่อนไขให้ต้องอยู่ภายในเขตที่กำหนด ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด วิธีการดำเนินการมี 2 วิธี คือ วิธีการชุมชนบำบัด

(Therapeutic community) โดยศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (ลาดหลุมแก้ว) และวิธีการ จิราสา โดยศูนย์ฟื้นฟู ๙ กองทัพอากาศ ทำการบำบัดเป็นระยะเวลา 4 เดือน จากนั้นจะเป็นขั้นตอน การปรับตัวเข้าสู่สังคม ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานคุมประพฤติเป็นระยะเวลา 2 เดือน (เป็นการจัด กิจกรรมเพื่อความมั่นคงในการดำเนินชีวิต การส่งเสริมอาชีพ การทำงานบริการสังคม และการสู้รบกับปีศาจ) เมื่อผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว จะเข้าสู่ขั้นตอนสุดท้าย คือ การติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยผู้ประสานพลังแผ่นดิน สาธารณสุข หรือ อาสาสมัครคุมประพฤติเป็นระยะเวลา 1 ปี

2.3.2 การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบควบคุมตัวไม่เข้มงวด หมายถึง การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ต้องอยู่ใน สถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามความเหมาะสม และมีการกำหนดเงื่อนไข ให้ต้องอยู่ภายในเขตที่กำหนดระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยใช้วิธีการ Fast model ซึ่งหมายถึง การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบเข้มข้นทางสายใหม่ใช้ในผู้ป่วย ใน โดยการนำองค์ประกอบ 4 ด้าน มาดำเนินการ ซึ่งได้แก่ครอบครัว (Family) กิจกรรมทางเลือก (Alternative treatment activity) การช่วยเหลือตนเอง (Self-help) และชุมชนบำบัด (Therapeutic community) F มาจาก Family หรือครอบครัว เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญ โปรแกรมบำบัดแบบใหม่นี้ จะให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาเยียวยาจิตใจผู้ป่วย เมื่อปรับความสมดุลในครอบครัว ให้เกิดความเข้าใจความไว้วางใจซึ่งกัน ได้ก็จะเกิดที่ยึดเหนี่ยวในจิตใจขึ้น A มาจาก Alternative หรือ ทางเลือก พบว่าผู้ป่วยที่ใช้สารเสพติดเกิดจากการไม่เห็นคุณค่าในตัวเองเกิดปมด้อย หากสามารถ กระตุ้นส่งเสริมให้ผู้ป่วยค้นหาความสามารถ ความเก่งในตัวเอง ทำให้เห็นคุณค่า ในตัวเองได้ก็จะ ช่วยให้ผู้ป่วยภูมิใจและรู้สึกว่ามีทางเลือก S มาจาก Self หรือตัวเอง เพราะสิ่งสำคัญในการเลิก ยาเสพติดผู้ป่วยต้องมีกำลังใจ และทักษะในการปฏิเสธเมื่อมีคนมาชวนให้ทดลองยาเสพติด หรือเมื่อกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม ๆ ต้องมีกำลังใจที่จะอดทน T มาจาก Treatment หรือการรักษา หรือกระบวนการบำบัดฟื้นฟูซึ่งจะใช้นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ (Fast model) ประกอบด้วย 4 วิธีการ คือ

2.3.2.1 การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการบำบัดรักษา

2.3.2.2 การใช้กิจกรรมทางเลือกในการบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมกับสภาพ ความเป็นจริงของผู้ป่วยเช่น การเข้าร่วมชมรมที่สนใจ, กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิต และกลุ่มการฝึกอาชีพ

2.3.2.3 กระบวนการเรียนรู้เพื่อช่วยเหลือตนเอง เป็นกระบวนการที่จะช่วย ให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูมีการปรับสภาพตัวทางพฤติกรรม เจตคติความรู้สึก และสร้างสัมพันธภาพ

อันดีในสังคม ทำให้มีจิตใจที่เข้มแข็งสามารถอยู่ในสังคมที่ปกติสุข เช่น ทักษะการแก้ปัญหา การตั้งเป้าหมายในชีวิต การสร้างวินัยในตนเอง เป็นต้น

2.3.2.4 ชุมชนบำบัด โดยการให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการช่วยเหลือ เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีโดยกระบวนการช่วยเหลือของชุมชน เช่น กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มประหลุมเข้า กลุ่มปรับความเข้าใจในนันทนาการ เป็นต้น รูปแบบการดำเนินการจะแตกต่างกันตามศักยภาพของหน่วยงานที่ดำเนินการ ได้แก่ ค่ายกองทัพบก ค่ายกองทัพเรือ กองร้อย อส. และกรมการแพทย์เป็นเวลา 4 เดือน จากนั้นจะเป็นขั้นตอนการปรับตัวเข้าสู่สังคม ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานคุมประพฤติเป็นระยะเวลา 2 เดือน (เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อความมั่นคงในการดำเนินชีวิต การส่งเสริมอาชีพ การทำงานบริการสังคม และการส่วมเก็บปีสสาวะ) เมื่อผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว จะเข้าสู่ขั้นตอนสุดท้าย คือ การติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยผู้ประสานพลังแผ่นดิน สาธารณสุขหรืออาสาสมัครคุมประพฤติเป็นระยะเวลา 1 ปี เช่นกัน

2.3.3 การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบไม่ควบคุมตัว การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบไม่ควบคุมตัว หมายถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัว แต่อาจกำหนดให้ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติด้วยวิธีการอื่นใดภายใต้การดูแลของพนักงาน คุมประพฤติแบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ

2.3.3.1 วิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบไม่ควบคุมตัว (กรณีผู้ติด) จะแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ ผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก ซึ่งวิธีการฟื้นฟูจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับอาการของผู้เข้ารับการฟื้นฟูหน่วยงานที่ดำเนินการคือสถานพยาบาลของรัฐ เป็นระยะเวลา 4-6 เดือน จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนปรับตัวกลับสู่สังคม ระยะเวลา 2 เดือน และติดตามผลการฟื้นฟู ๗ เป็นเวลา 1 ปี

2.3.3.2 วิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบไม่ควบคุมตัว (กรณีผู้เสพ) วิธีดำเนินการ โดยใช้โปรแกรมของสำนักงานคุมประพฤติเป็นระยะเวลา 6 เดือน ประกอบด้วย การเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การฟื้นฟูในชุมชน จัดกิจกรรมความมั่นคงในการดำเนินชีวิต และการทำงานบริการสังคม ฯลฯ จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนปรับตัวกลับสู่สังคม ระยะเวลา 2 เดือน และติดตามผลการฟื้นฟู ๗ เป็นเวลา 1 ปีเช่นกันแนวทางการดำเนินการบำบัด รักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดสำหรับผู้ปฏิบัติงานการสำรวจสถานการณ์ปัญหาเสพยาเสพติดในพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การค้นหาผู้เสพ/ผู้ติด และติดตามช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาเสพยาเสพติด ทีมผู้ประสานงานของหน่วยและชุดคุ้มครองสารเสพติด มีบทบาทช่วยเหลืองานด้านบำบัด

รักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของ สป. ตั้งแต่ขั้นตอนการค้นหาผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด อาทิการตรวจสอบพิสูจน์ทราบเพื่อค้นหาผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติด การนำส่งเข้าสู่การบำบัดรักษา จนถึงติดตามดูแลช่วยเหลือเพื่อให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างปกติสุข และเพื่อให้บทบาทการช่วยเหลือด้านการบำบัดรักษา มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เมื่อมีการค้นหาผู้มีพฤติกรรม ฯ คัดกรองผู้มีปัญหา ยาเสพติด จะต้องแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

(1) กลุ่มเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด (2) กลุ่มผู้เสพยาเสพติด (3) กลุ่มผู้ติดยาเสพติด

3.1 ผู้เสพ หมายถึง กลุ่มผู้ที่

3.1.1 ใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราวไม่ต่อเนื่อง

3.1.2 พฤติกรรมเริ่มเปลี่ยนแปลง แต่ยังสามารถดำเนินชีวิตตามปกติได้และ

3.1.3 มีการใช้ยาแม้รู้ว่าจะก่อให้เกิดปัญหา

3.2 ผู้ติด หมายถึง กลุ่มผู้ที่

3.2.1 มีประวัติการใช้ยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง คือ ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป

3.2.2 มีการเพิ่มปริมาณการใช้ยาเสพติด และมีอาการผิดปกติเมื่อขาดยาเสพติด

รวมทั้งมีความต้องการใช้ยู่ตลอดเวลา ไม่สามารถหยุดหรือควบคุมการใช้ได้และ

3.2.3 พฤติกรรมการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป ไม่สามารถดำเนินชีวิต

ได้ตามปกติ

4. การสังเกตผู้ติดยาเสพติด

ยาเสพติดเมื่อเกิดการเสพติดแล้ว จะมีผลกระทบต่อร่างกายและ จิตใจ ซึ่งทำให้ลักษณะและความประพฤติของผู้เสพเปลี่ยนไป จากเดิมที่อาจสังเกตพบได้คือ

4.1 ร่างกายทรุดโทรม ซุบซอม

4.2 อารมณ์ฉุนเฉียว หรือเจ็บขริ่มผิดปกติจึงมักพบผู้เสพติดชอบทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายผู้อื่นหรือในทางกลับกัน บางคนอาจชอบแยกตัว อยู่คนเดียวและหนีออกจากพรรคพวกเพื่อนฝูง

4.3 ถ้าผู้เสพเป็นนักเรียน มักพบว่า ผลการเรียนแย่งลง ถ้าเป็นคน ทำงาน มักพบว่า ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงหรือไม่ยอมทำงานเลย

4.4 ใ้เสื้อแขนยาวตลอดเวลา เพื่อปกปิดรอยเข็มที่ฉีดยาตรงท้องแขนด้านใน หรือรอยกรีดตรงต้นแขนด้านใน ในกรณีที่ติดยาเสพติดชนิดฉีด

4.5 ติดต่อกับเพื่อนแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งมีพฤติกรรมผิดปกติ

4.6 ขอบเงินจากผู้ปกครองเพิ่ม หรือยืมเงินจากเพื่อนฝูงเสมอเพื่อนำไปซื้อยาเสพติด

4.7 ขโมย ปล้น ฉกชิง ว่างราว เพื่อหาเงินไปซื้อยาเสพติด

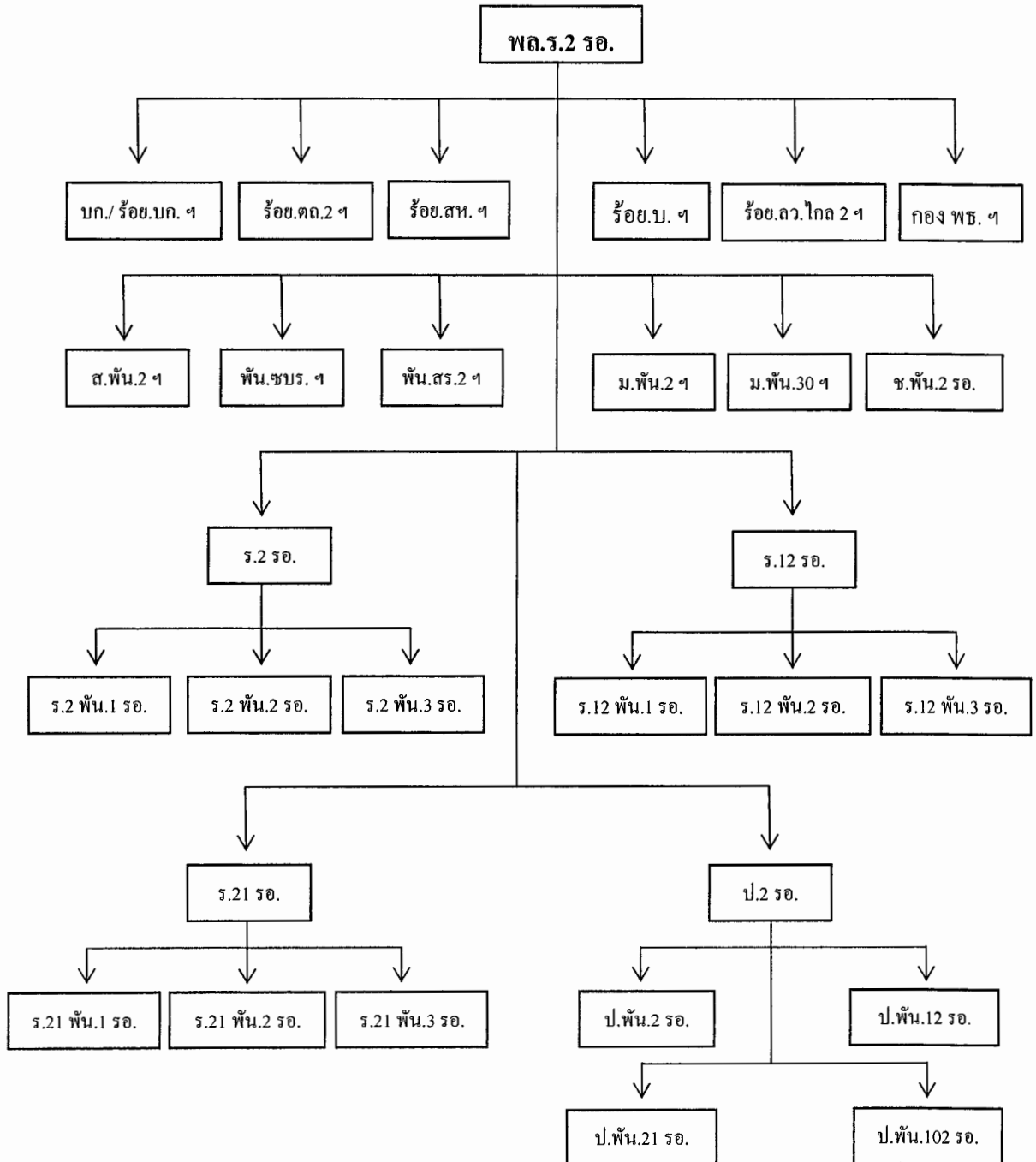
4.8 ผู้ติดยาเสพติดบางชนิด เช่น เฮโรอีน จะมีอาการอยากยาบางคนจะมีอาการรุนแรงถึงขั้นลงแดง

อย่างไรก็ตามอาการดังกล่าวข้างต้น ไม่จำเป็นต้องเป็นผลมาจากการติดยาเสพติดเสมอไป อาจเกิดจากความผิดปกติในเรื่องอื่นก็ได้ เมื่อสงสัยว่าผู้ใดติดยาเสพติด จึงควรใช้การซักถามอย่างตรงไปตรงมา ด้วยท่าทีที่เป็นมิตร พร้อมทั้งจะให้การช่วยเหลือ ผู้ที่ติดยาส่วนใหญ่รู้ว่าการใช้ยาเสพติดเป็นเรื่องไม่ดีหลายรายเคยมีความคิดที่จะเลิกแต่ทำไม่สำเร็จ การถามด้วยท่าทีที่เป็นมิตรจึงเป็นการช่วยให้ผู้เสพได้พูดตามความจริง คำถามที่ใช้ไม่ควรถามว่าติดหรือไม่ แต่ควรถามพฤติกรรมการใช้ อาทิถามว่าเคยใช้หรือไม่ครั้งสุดท้ายที่ใช้เมื่อไหร่ ฯลฯ เมื่อคัดกรองแล้วให้ส่งต่อผู้เสพ/ ผู้ติดได้รับการบำบัดฟื้นฟูอย่างถูกต้องตามกลุ่ม โดยผู้เสพแยกส่งต่อเข้าค่ายเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 9 วัน ส่วนผู้ติดถือว่าเป็นผู้ป่วยที่จำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษาต้องส่งต่อไปยังโรงพยาบาล สำหรับการติดตามภายหลังการบำบัด ต้องทำความเข้าใจกับผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูครอบครัวและชุมชนเกี่ยวกับขั้นตอนการติดตามดูแลช่วยเหลือและประโยชน์ที่จะเกิดแก่ทั้ง 3 ฝ่ายให้สามารถผ่านวิกฤติของตนได้

ข้อมูลทั่วไปของ กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ จัดตั้งขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2453 โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าฯ ให้เป็นหน่วยทหารรักษาพระองค์ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2530 ปัจจุบันมีที่ตั้งหน่วยอยู่ที่ตำบลบ้านพระ อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี มีหน่วยขึ้นตรงการบังคับบัญชา ประกอบด้วย กองร้อยหน่วยขึ้นตรง กองบัญชาการกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ จำนวน 5 หน่วย, หน่วยขึ้นตรงกองบัญชาการกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ระดับกอง/ กองพัน จำนวน 7 หน่วย และหน่วยขึ้นตรงกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ จำนวน 4 หน่วยมีกำลังพลในหน่วยทั้งสิ้น 11,663 นาย ปัจจุบันมี พลตรี ศรีศักดิ์ พูนประสิทธิ์ เป็นผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ (ฝ่ายกำลังพล กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์, 2558)

ผังการจัดหน่วย

ภาพที่ 2 ผังการจัดหน่วย อัตราการจัดกำลังพลและยุทธโปกรณ์ของ พล.ร.2 รอ. ปี พ.ศ. 2535
(ฝ่ายกำลังพล กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์, 2558)

กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีหน่วยขึ้นตรงอยู่ในพื้นที่จำนวน 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี, จังหวัดสระแก้ว, จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดชลบุรี โดยแบ่งพื้นที่รับผิดชอบ ออกเป็น 11 พื้นที่ ประกอบด้วย

1. ค่ายพรหมโยธี พื้นที่ ก. ตั้งอยู่ที่จังหวัดปราจีนบุรี มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 4 หน่วย
2. ค่ายพรหมโยธี พื้นที่ ข. ตั้งอยู่ที่จังหวัดปราจีนบุรี มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 7 หน่วย
3. ค่ายพรหมโยธี พื้นที่ ค. ตั้งอยู่ที่จังหวัดปราจีนบุรี มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 1 หน่วย
4. ค่ายพรหมโยธี พื้นที่ ง. ตั้งอยู่ที่จังหวัดปราจีนบุรี มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 1 หน่วย
5. ค่ายพรหมโยธี พื้นที่ จ. ตั้งอยู่ที่จังหวัดปราจีนบุรี มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 1 หน่วย
6. ค่ายจักรพงษ์ตั้งอยู่ที่จังหวัดปราจีนบุรี มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 5 หน่วย
7. ค่ายศรีโสธร ตั้งอยู่ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 1 หน่วย
8. ค่ายไพรีระย่อเดช ตั้งอยู่ที่จังหวัดสระแก้ว มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 2 หน่วย
9. ค่ายนิมมาณกลยุทธ ตั้งอยู่ที่จังหวัดสระแก้ว มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 1 หน่วย
10. ค่ายสุรสิงหนาทตั้งอยู่ที่จังหวัดสระแก้ว มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 1 หน่วย
11. ค่ายนวมินทรราชินี ตั้งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี มีหน่วยรับผิดชอบ จำนวน 5 หน่วย

กิจกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ประกอบด้วย

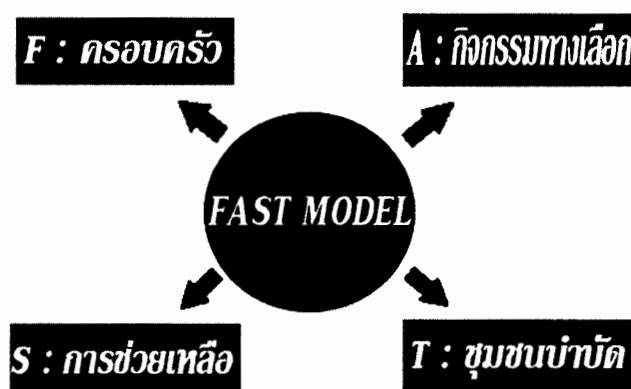
1. การจัดกิจกรรมหน่วยทหารสีขาว เพื่อต่อต้านยาเสพติดในหน่วยทหาร

โดยผู้บัญชาการทหารบกได้กรุณาอนุมัติให้ดำเนิน โครงการหน่วยทหารสีขาวเพื่อป้องกันและแก้ไขไม่ให้กำลังพลและครอบครัวเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งได้จัดตั้งเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 โดยได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดกองทัพบกขึ้น เพื่อบูรณาการการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบตามยุทธศาสตร์ “พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” ของรัฐบาล โดยให้หน่วยขึ้นตรงกองทัพบกแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ภายในหน่วย หรือกำหนดให้หน่วยรองภายในการบังคับบัญชาของตนเองปฏิบัติหน้าที่ในการปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด โดยให้ผู้บังคับหน่วยนั้น ๆ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ในฐานะหน่วยขึ้นตรงของกองทัพบกได้ดำเนินการตามโครงการดังกล่าวมาโดยตลอด โดยเน้นการปฏิบัติการในเชิงรุก เช่น การตรวจปีศาจจะหาสารเสพติดของทหารกองประจำการ นายทหารชั้นประทวน นายทหารชั้นสัญญาบัตร และครอบครัวของกำลังพลที่พักอาศัยภายในหน่วย และมีการเผยแพร่ข้อมูลถึงโทษ และอันตรายของยาเสพติด มีการเพิ่มช่องทางการแจ้งเบาะแสที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด การจัดตั้งจุดตรวจยานพาหนะเข้า-ออกภายในหน่วย เพื่อเป็นการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดอีกทางหนึ่ง

2. การจัดตั้งโรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง เพื่อบำบัดผู้ติดเชื้อเสฟติด และเป็นศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดเชื้อเสฟติดระบบบังคับบำบัด โดยวิธีการควบคุมตัวแบบไม่เข้มงวด ที่มุ่งเน้นการพัฒนา กระบวนการบำบัดฟื้นฟูให้ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู คืบสู่การเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม เลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสฟติดมีสมรรถภาพร่างกายที่แข็งแรง มีระเบียบวินัย ทักษะวิชาชีพ สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้เป็นอย่างดีดำเนินการบำบัดรักษา ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดเชื้อเสฟติด ให้เลิกยาเสฟติด มีสมรรถภาพร่างกายที่แข็งแรง รวมทั้งปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เสริมสร้างระเบียบวินัย และทักษะอาชีพ ให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง พร้อมทั้งจะคืนสู่สังคมอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี โดยไม่พึ่งยาเสฟติด ซึ่งมีกระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดเชื้อเสฟติด ห้วงระยะเวลาการบำบัดฟื้นฟู จำนวน 120 วัน สำหรับวิชาในการดำเนินการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดเชื้อเสฟติด จำนวน 6 วิชา ประกอบด้วย

- 2.1 การฝึกวิชาทหารเบื้องต้น 20 %
- 2.2 การอบรมวิชาอุดมการณ์และการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย 10 %
- 2.3 การฝึกอบรมวิชาสุขภาพอนามัย 10 %
- 2.4 การอบรมวิชาศาสนาและศีลธรรม 10 %
- 2.5. การฝึกวิชาชีพ 10 %
- 2.6 กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดเชื้อเสฟติด แบบเข้มข้นทางกายใหม่

(Fast model) 40%

ภาพที่ 3 Fast model (สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 2558)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

พลสุข เพียรพิทักษ์ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด: ศึกษากรณีกิ่งอำเภอเกาะจันทร์จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่าโครงการหมู่บ้านปลอดยาเสพติดค่อนข้างจะประสบความสำเร็จและเป็นโครงการ ที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ภาครัฐจัดให้ และประชาชนมีส่วนร่วมในการเข้าไป แก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกับภาครัฐ โดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ปัญหา แต่ก็ยังคงเกิด ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานที่ประชาชนบางส่วนยังขาดความเข้าใจในกระบวนการ ประชาคมหมู่บ้าน ขาดผู้นำ และอาสาสมัครที่เสียสละ เข้มแข็ง และจริงจังด้านบุคลากรที่รับผิดชอบ ในโครงการการมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอในการดูแลรับผิดชอบหมู่บ้าน รวมทั้งประชาชน และเจ้าหน้าที่ใน โครงการ ไม่มีความมั่นใจในมาตรการรักษาความปลอดภัยของภาครัฐซึ่งจำเป็น อย่างเหลือเกินที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือร่วมใจป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในทันทีและเร่งด่วน เพราะปัญหา ยาเสพติด ทำให้เกิดการสูญเสียต่อทรัพยากรบุคคลและเป็นบ่อนทำลายความมั่นคง ของประเทศชาติอย่างที่สุด

ธนภณ ณะสิริรุ่ง (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครองและหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 68 คน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง 68 คน และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด 68 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการแบบมาตรา สงวนประมาณค่า และแบบปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัญหา การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัญหาด้านการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด อยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาด้านการประสานงาน ด้านการให้การศึกษากับเกี่ยวกับสารเสพติด ด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสารเสพติด ด้านการฝึกทักษะชีวิตเพื่อต่อต้านสารเสพติด

ด้านการจัดกิจกรรมทางเลือกเพื่อต่อต้านสารเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง (2) ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเมือง และนอกเมือง มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านการรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการประสานงานด้านการให้การศึกษาเกี่ยวกับสารเสพติด ด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสารเสพติด ด้านการฝึกทักษะชีวิตเพื่อต่อต้านสารเสพติด ด้านการจัดกิจกรรมทางเลือกเพื่อต่อต้านสารเสพติด ไม่แตกต่างกันและผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ปฏิบัติงานในเมืองและนอกเมือง มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดโดยรวม ไม่แตกต่างกัน (3) ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษา แตกต่างกับกับผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษาแตกต่างกันกับผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ไม่แตกต่างกันกับผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงเรียนขนาดเล็ก (5) ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีประเด็นปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ (5.1) งบประมาณไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน (5.2) ขาดอุปกรณ์เครื่องมือในการตรวจหาสารเสพติดจากปัสสาวะนักเรียน (5.3) ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน (6) ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร

โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด มีประเด็นปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาคำเนิงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่สามารถแก้ไข ได้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ (6.1) แหล่งอบายมุขภายนอกโรงเรียน (6.2) ปัจจัยภายนอก อาทิ ปัญหาทางครอบครัวของนักเรียน การหย่าร้าง ครอบครัวขาดความอบอุ่น ทำให้นักเรียนพึ่งยาเสพติด (6.3) ผู้ปกครองไม่ยอมรับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน (7) ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด มีประเด็นปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาที่แก้ไขได้และวิธีการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ (7.1) ให้ความเป็นกันเองกับ นักเรียนเพื่อให้ นักเรียนรู้สึกอบอุ่นกล้าแสดงออก และกล้าพูดความจริง (7.2) จัดระบบดูแล นักเรียน โดยความร่วมมือ จากบุคลากรใน โรงเรียนอย่างเป็นระบบและจริงจัง (7.3) ช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหา ยาเสพติดอย่างใกล้ชิด และจริงจัง (8) ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน ฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด มีประเด็นข้อเสนอแนะ การดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ (8.1) รัฐบาลต้องปราบปรามอย่างต่อเนื่องและเด็ดขาดเพื่อไม่ให้มียาเสพติดและสร้างพลังชุมชน ให้เข้มแข็งเพื่อไม่ให้ยาเสพติดกลับมาแพร่ระบาดอีก (8.2) โรงเรียนควรดำเนินการอย่าง จริงจัง และต่อเนื่อง (8.3) ควรมีการยกย่องชมเชย โรงเรียนที่สามารถดำเนินงาน ได้เป็นผลสำเร็จ

สุภาพร ณะชานันท์ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของมาตรการป้องกันสิ่งเสพติด ในโรงเรียน และครอบครัวกับความผูกพันทางสังคมที่มีต่อการป้องกันสิ่งเสพติดของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรม การป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติด ประกอบด้วยปัจจัย ระดับนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความภาคภูมิใจในตนเอง ความผูกพันกับครอบครัว ความผูกพันกับโรงเรียน ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ที่สังคมยอมรับ สัมพันธภาพของคน ในครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ส่วนปัจจัยระดับ โรงเรียน ได้แก่ มาตรการป้องกัน สิ่งเสพติดของโรงเรียนภายหลังจากควบคุมความแตกต่างของปัจจัยอื่น ๆ เรียบร้อยแล้ว

ทิพวรรณ ชาวไส (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การป้องกัน การเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 และ 2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 420 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีพฤติกรรม การป้องกัน การเสพยาบ้าอยู่ในระดับดี นักเรียนที่มีเพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา รายได้ ที่ได้รับจากผู้ปกครอง แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับการป้องกัน การเสพยาบ้าและการคบ

เพื่อนต่างกัน มีพฤติกรรมกำบังกันการเสพยาบ้าไม่แตกต่างกัน และความรู้เกี่ยวกับการกำบังกันการเสพยาบ้า เจตคติเกี่ยวกับการกำบังกันการเสพยาบ้า ความสามารถแห่งตนในการกำบังกันการเสพยาบ้า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกี่ยวกับการกำบังกันการเสพยาบ้า และการมุ่งอนาคตควบคุมตนเองเกี่ยวกับการกำบังกันการเสพยาบ้าไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกำบังกันการเสพยาบ้าของนักเรียน

เดือนจิตร วงศ์สวัสดิ์ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติที่มีต่อการ ใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานีการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเจตคติที่มีต่อการ ใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีต่อการ ใช้สิ่งเสพติดโดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพในการทำงานรายได้ ต่อเดือน ระดับการศึกษา และการเรียนหรือไม่เรียนวิชาพัฒนาทักษะชีวิต 1 กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1/2547 จำนวน 368 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟและวิธีการของเซฟเฟ่ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน มีเจตคติต่อการ ใช้สิ่งเสพติด ด้านความรู้ และด้านความรู้สึกในทางบวก ส่วนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเป็นกลาง (2) นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการ ใช้สิ่งเสพติด ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนที่มีอายุต่างกัน มีเจตคติต่อการ ใช้สิ่งเสพติด ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (4) นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนที่มีสถานภาพการทำงานต่างกัน มีเจตคติต่อการ ใช้สิ่งเสพติด ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน (5) นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีเจตคติต่อการ ใช้สิ่งเสพติด ด้านความรู้ ด้านความรู้สึกไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมมีเจตคติต่อการ ใช้สิ่งเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (6) นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการ ใช้สิ่งเสพติด

ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สงวนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน (7) นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนที่เรียนและไม่เรียนวิชาพัฒนาทักษะชีวิต 1 มีเจตคติต่อการใช้สิ่งเสพติด ด้านความรู้ ด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วันดี ช่างเหล็ก (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องกระบวนการบริหารจัดการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคใต้ งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษากระบวนการบริหารจัดการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2) ศึกษาเงื่อนไขที่มีผลต่อการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ผลดีของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคใต้ สนามวิจัยเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ที่ประสบความสำเร็จในด้านการบริหารจัดการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่ได้รับยกย่องจากสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และได้รับรางวัลต่าง ๆ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าคือ ผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเลือกมาอย่างเจาะจงคือ ผู้บริหาร โรงเรียน กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน ในปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งสิ้น 70 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ระดับลึก การสนทนากลุ่มและการสังเกต สงวนเครื่องมือวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ระดับลึก ผลการวิจัยพบว่า (1) กระบวนการบริหารจัดการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ คือ ขั้นตอนแรก การสร้างความตระหนักในหน้าที่ ขั้นตอนที่ 2 การยอมรับ สภาพความเป็นจริง ขั้นตอนที่ 3 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน ขั้นตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญรุ่งเรือง ขั้นตอนที่ 5 การกำกับ ติดตาม ให้คำปรึกษาและการวัดผลประเมินผลการปฏิบัติงาน (2) เงื่อนไขที่มีผลต่อการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมี 8 เงื่อนไขด้วยกัน คือ (2.1) เงื่อนไขเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้บริหาร มี 4 องค์ประกอบด้วยกันคือ ความเป็นคน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความเป็นผู้นำทางวิชาการ ความเป็นกัลยาณมิตรและการเป็นผู้บริหารที่มี บุคลิกภาพดีและความเชี่ยวชาญทางการบริหาร (2.2) เงื่อนไขเกี่ยวกับครู มี 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ความพอใจในงานที่ทำ การพัฒนาศักยภาพตนเองและความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความเสียสละ การมีจิตสาธารณะ (2.3) เงื่อนไขเกี่ยวกับนักเรียนมี 3 องค์ประกอบ คือ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักความก้าวหน้า สร้างโอกาสการเรียนรู้ให้กับตนเองมีความคิดสร้างสรรค์ความรู้ (4) เงื่อนไขเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม มี 2 องค์ประกอบ คือบริบทภายนอก บริบทภายใน (5) เงื่อนไขเกี่ยวกับชุมชน (และกรรมการสถานศึกษา) มี 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ความ

เจริญทางด้านศิลปวัฒนธรรมมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญรุ่งเรือง การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อสถานการณ์ (6) เงื่อนไขเกี่ยวกับผู้ปกครอง มี 2 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ยินดีให้ความช่วยเหลือ ต้องการให้เด็กมีความเจริญก้าวหน้า (7) เงื่อนไขเกี่ยวกับเวลา มี 2 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ยอมรับกับงานและยืดหยุ่นเวลา (8) เงื่อนไขเกี่ยวกับหน่วยงานต้นสังกัดคือ ให้ความสนับสนุนเป็นอย่างดี

ไพโรจน์ ภูธนม (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของพลทหารที่เข้ามารับการฝึกในหลักสูตรทหารใหม่: ศึกษากรณี ณ ศูนย์ฝึกทหารใหม่ กองทัพเรือ ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เกิดจากการอยากลองมากกว่าอย่างอื่น ๆ จึงส่งผลทำให้มีพฤติกรรมในด้านสังคมกับการกระทำผิดในด้านต่าง ๆ คือ เกิดปัญหาครอบครัว ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาอาชญากรรม และการกระทำความผิดอื่น ๆ ตามกฎหมาย ส่วนพฤติกรรมในด้านส่วนตัวซึ่งส่งผลกระทบต่อตนเองและครอบครัว คือ เสียนาคต เสียเงินเสียสุขภาพ เสียวางใจจากบุคคลอื่น ทำให้ผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด คือการส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างความตระหนัก และการมีส่วนร่วม สร้างพลังในพฤติกรรมกรรมการป้องกันยาเสพติด ระดมพลังทางสังคมค้นหาผู้เสพยาเสพติด และนำส่งเข้าควบคุม บำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ การสร้างกระแสการต่อต้านยาเสพติดให้เห็นถึงโทษและพิษภัยและทราบถึงความผิดต่าง ๆ โดยการยกตัวอย่างให้เห็นอย่างชัดเจน และในสุดท้ายจะต้องมีการตรวจสอบและการติดตาม เพื่อให้ได้ผลที่ต้องการคือ พลทหารใหม่แต่ละผลัดที่เข้ามารับการฝึกในหลักสูตรทหารใหม่ปลอดภัยจากยาเสพติดและกลายเป็นพื้นที่สีขาวที่ปลอดภัยจากยาเสพติด อันจะทำให้เกิดประโยชน์กับหน่วยงาน โดยตรงและกองทัพเรือได้เป็นอย่างดีต่อไป

ณรงค์ศักดิ์ หนูสอน (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้านอุบัติเหตุจราจร ในภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ผลการศึกษา ปรากฏว่าการเกิดอุบัติเหตุการเจ็บป่วยครั้งนี้มีสาเหตุจากอุบัติเหตุจราจรและมีการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความสัมพันธ์ระหว่างการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการเกิดอุบัติเหตุจราจร พบว่าผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขีจะเกิดอุบัติเหตุจราจรมากกว่าผู้ขับขีโดยไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2.833 เท่า และพบว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจราจรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = .009$) และพบว่าความรุนแรงของอุบัติเหตุจราจรในกลุ่มผู้ที่ดื่ม

เกรียงไกร ไทยตรง (2550) ทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนในระดับอำเภอของประเทศไทย ผลการวิจัย

พบว่า (1) อายุเริ่มแรกและสาเหตุในการดื่มสุรา นักเรียนที่ดื่มสุราเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย โดยอายุของการดื่มสุราโดยเริ่มแรกอยู่ที่อายุ 10 ปี พบว่าสาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้นักเรียนมัธยมตอนปลายของโรงเรียนเอกชนในระดับอำเภอ ดื่มสุรามากที่สุด คือการลอง (2) ชนิดและที่มาของสุราที่ดื่มสุราชนิดแรกที่นักเรียนส่วนใหญ่ คือ เบียร์ รองลงมาคือ สเปย์ ระดับที่สามคือคือเหล้าขาว เหล้าสีและสุราปรุงพิเศษ (3) โอกาสและสถานที่ในการดื่มสุรา นักเรียนส่วนใหญ่จะดื่มสุราในงานเทศกาลต่าง ๆ เช่นงานบุญ งานบวช งานแต่งงาน ฯลฯ รองลงมาคือ ดื่มในงานเลี้ยงสังสรรค์ ระหว่างเพื่อน ดื่มในงานเลี้ยงสังสรรค์ในครอบครัว ดื่มหลังจากสอบเสร็จ นักเรียนดื่มสุราปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่จะดื่มสุราที่บ้านเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือที่บ้านของตนเอง ดื่มที่ร้านอาหาร และงานบุญต่าง ๆ เท่ากัน สถานที่ดื่มของนักเรียนยังคงเป็นเพื่อนที่เป็น ช่วงเวลาที่นักเรียนดื่มสุรามากที่สุดคือดื่มในวันหยุด (4) ความถี่และปริมาณการดื่ม นักเรียนส่วนใหญ่ ดื่มสุราบ้างเป็นบางครั้งเมื่อนักเรียนเริ่มดื่มสุราแล้วในแต่ละครั้งจะหยุดดื่ม เมื่อรู้สึกมีมึนงงศีรษะจึงจะพอ (5) ค่าใช้จ่ายและการได้มาของสุรา นักเรียนส่วนใหญ่ได้สุรามาดื่ม โดยผู้อื่นจ่ายเงินซื้อดื่มฟรีค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราของนักเรียนส่วนใหญ่ในแต่ละครั้งส่วน 50-100 บาท และ(6) กิจกรรมที่ทำ ในระหว่างและหลังดื่มสุรา นักเรียนส่วนใหญ่ นิยมสูบบุหรี่ร่วมกับการดื่มสุรา รองลงมาสูบบุหรี่ร่วมกับการดื่มสุราเสพยาบ้า ใช้สารละลาย กิจกรรมที่ทำหลังจากการดื่มสุราแล้วจากการบอก 52 เล่าของคนรอบข้างพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ จะเข้านอน มีนักเรียนบางส่วน เมื่อดื่มสุราเสร็จแล้วมีเรื่องทะเลาะวิวาทชกต่อยกับผู้อื่น และขับขี้นานพาหนะ

ชลธิชา ไรจนแสง (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องเยาวชนไทย: กรณีศึกษาพฤติกรรม การดื่มสุราของนักเรียนมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2550 ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวม นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มสุรา ดังนี้ (1) พฤติกรรมการดื่มสุรา ในครั้งแรกพบว่า ส่วนใหญ่เริ่มมีประสบการณ์ดื่มสุราครั้งแรกในช่วงอายุ 18 ปี โดยมีสาเหตุของการดื่มสุราเพราะ อยากทดลอง สุราที่ดื่มครั้งแรกคือ ไวน์ หรือ สเปย์ โดยดื่มกับเพื่อน ในปริมาณ 1-2 แก้ว ดื่มแล้วรู้ สึกว่ามีรสขมแต่รู้ สึกเฉย ๆ ไม่เมา (2) พฤติกรรมการดื่มสุรา ในปัจจุบัน พบว่า ในปัจจุบันนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ยังคงดื่มสุราบอกว่า ชอบดื่มสุราต่างประเทศ เพราะมีรสชาติดี โดยนาน ๆ ครั้งจึงดื่มสักหนหนึ่ง และส่วนใหญ่บอกว่า ดื่มตอนกลางคืน ที่ผับ หรือ เชน นักศึกษาจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อยเคยดื่มสุราในบริเวณมหาวิทยาลัย และสถานที่ที่ใช้ เป็นที่ดื่มสุราบริเวณมหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ หอพัก (3) กระบวนการในการดื่มสุรา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มสุราใน โอกาสที่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน เพราะเพื่อนชวน โดยซื้อสุราจากร้านสะดวกซื้อซึ่งเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และ กิจกรรมที่ทำไปด้วยระหว่างการดื่มสุรา คือ การฟังเพลง ในการดื่มสุรากับเพื่อนแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่จะดื่มสุราแบบผสม โชคดา โดยปริมาณที่ดื่ม

ในแต่ละครั้งประมาณหนึ่งชวคนักศึกษาค่อนข้างมากไม่เคยใช้สาร หรือสิ่งเสพติด ขณะดื่มสุรา มีเพียงกลุ่มเล็ก ๆ ที่สูบบุหรี่ ในขณะที่ดื่มสุรา ในแต่ละครั้งของการดื่มสุราจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 100-200 บาท โดยเงินที่ใช้ในการดื่มสุราเป็นเงินส่วนตัวที่เก็บสะสมไว้ และใช้เวลาในการดื่มสุรา ครั้งละประมาณ 2-3 ชั่วโมง หลังจากดื่มสุราแล้วส่วนใหญ่จะรู้สึกสนุกสนานรื่นเริง และการดื่มสุรา ในแต่ละครั้งจะเลิกรา เมื่อรู้สึกมีน้ศึระะ กิจกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่ทำหลังจากดื่มสุราแล้ว คือนอนหลับ (4) ผลการเรียนรู้และการดื่มสุราในอนาคต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ บอกว่า การดื่มสุรา ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ และในอนาคตก็ยังคงดื่มสุราเป็นบางครั้งบางคราวต่อไป

และจากการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา ที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกัน ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์พบว่า (1) พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่เรียน ในกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกัน อย่างมีน้ศึระะทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับช่วงอายุ ที่มีประสบการณ์ครั้งแรกในการดื่มสุรา ชนิดของสุราที่ดื่มในครั้งแรก บุคคลที่ร่วมดื่มสุราด้วย ในครั้งแรก ความรู้สึกในการดื่มสุราครั้งแรก ปริมาณในการดื่มสุราในครั้งแรก ชนิดของสุรา ที่ดื่มในปัจจุบัน ความถี่ในการดื่มสุราในปัจจุบัน ช่วงเวลาในการดื่มสุราในปัจจุบัน โอกาส หรือเหตุการณ์ที่จะนำไปสู่การดื่มสุรา บุคคลที่ร่วมดื่มสุรา ปริมาณในการดื่มสุราในแต่ละครั้ง ระยะเวลาในการดื่มสุราในแต่ละครั้ง และอาการที่ทำให้เลิกดื่มสุราในแต่ละครั้ง และ (2) พฤติกรรม การดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนในกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีน้ศึระะทางสถิติ ในเรื่องเกี่ยวกับ สาเหตุของการดื่มสุราในครั้งแรกรสชาติ ของการดื่มสุราในครั้งแรก เหตุผลที่ชอบดื่มสุราในปัจจุบัน สถานที่ในการดื่มสุรา การดื่มสุรา ในบริเวณมหาวิทยาลัย สถานที่ที่ดื่มสุราในมหาวิทยาลัย สาเหตุที่ดื่มสุราในปัจจุบัน แหล่งที่ซื้อสุรา กิจกรรมที่ทำระหว่างดื่มสุรา วิธีการดื่มสุรา การใช้สารหรือสิ่งเสพติดที่ใช้ขณะดื่มสุรา แหล่งเงิน ที่ใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการดื่มสุรา กิจกรรมหลังการดื่มสุรา ความรู้สึกหลังดื่มสุรา สุรากับผลการเรียน และโอกาสของการดื่มสุราในอนาคต

ปรพร แซ่ห่าน (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: กรณีศึกษา โรงเรียนรัฐบาลใน ระดับอำเภอของประเทศไทย ผลการศึกษา พบว่า (1) อายุเริ่มแรกและสาเหตุในการดื่มสุรา พบว่าอายุของนักเรียนที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรกต่ำสุด คือ 6 ปี โดยสาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่ดื่มสุราครั้งแรกมาจากการอยากลอง และสาเหตุที่นักเรียน ส่วนใหญ่ยังคงดื่มสุราอยู่ในปัจจุบันเพราะ เพื่อนชวน (2) ชนิดและที่มาของสุราที่ดื่ม พบว่า สุราชนิดแรกที่นักเรียนดื่ม คือ เบียร์ และชนิดสุราที่ดื่มในปัจจุบันที่มากที่สุด คือ เบียร์ (3) โอกาส และสถานที่ในการดื่มสุรา พบว่า นักเรียนดื่มสุราในงานเทศกาลต่าง ๆ ส่วนใหญ่นักเรียนจะดื่มสุรา

กับเพื่อน โดยใช้บ้านเพื่อนเป็นสถานที่ในการดื่มสุรา ส่วนช่วงเวลาดื่มสุราคือ ดื่มในวันหยุด (4) ค่าใช้จ่ายและการได้มาของสุรา พบว่า นักเรียนได้สุราโดยการจ่ายเงินซื้อเอง ในการดื่มสุราแต่ละครั้งของนักเรียนส่วนใหญ่จะจ่ายเงินไม่เกิน 100 บาท (5) ความถี่และปริมาณในการดื่มสุรา พบว่า นักเรียนดื่มสุราบ้างเป็นบางครั้ง ส่วนปริมาณในการดื่มสุราแต่ละครั้งพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ดื่มหนึ่งถึง เมื่อนักเรียนดื่มสุราแล้วในแต่ละครั้งนักเรียนส่วนใหญ่จะหยุดดื่มเมื่อรู้สึกมึนงงศีรษะ และ (6) พฤติกรรมในการแสดงออกหลังการดื่มสุรา พบว่า นักเรียนสูบบุหรี่ ร่วมกับการดื่มสุรา สำหรับการกระทำ ที่แสดงออกหลังการดื่มสุรา คือ นอน และจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการกระทำที่แสดงออกหลังการดื่มสุรา คือ นอน มีนักเรียนบางส่วนที่ดื่มสุราแล้วมีเรื่องทะเลาะวิวาทชกต่อยกับผู้อื่น และมีจำนวนนักเรียนมากถึงหนึ่งในสามที่ดื่มสุราแล้วขับขี่ยานพาหนะ

วิไลรัตน์ ปริดาบุษยา (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในระดับอำเภอของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า (1) นักเรียนส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ดื่มสุราเริ่มครั้งแรกในช่วงอายุ 15 ปี โดยสาเหตุของการดื่มสุราครั้งแรกมาจากการอยากรลอง และเหตุผลที่นักเรียน ยังคงดื่มสุราในปัจจุบัน คือ เพื่อนชวน (2) ชนิดของสุราที่นักเรียนส่วนใหญ่ดื่มครั้งแรก คือ เบียร์ และชนิดของสุราที่ดื่มบ่อยครั้ง คือ เบียร์ (3) นักเรียนส่วนใหญ่ดื่มสุราบ่อยมากที่สุดในงานเทศกาลต่าง ๆ โดยคนที่ดื่มสุราด้วย คือ เพื่อน ส่วนช่วงเวลาที่ดื่มโดยปกติคือ ดื่มในช่วงวันหยุด และสถานที่ดื่มสุรา คือ บ้านเพื่อน (4) นักเรียนส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราประมาณ 50-100 บาท ต่อครั้ง และมีวิธีการได้มาของสุรา คือ จ่ายเงินซื้อเอง (5) ปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่ ดื่มบ้างเป็นบางครั้ง และแต่ละครั้งที่ดื่มจะ ดื่มมากกว่าหนึ่งกลม สำหรับการเลิกดื่มในแต่ละครั้ง จะเลิกดื่มเมื่อเริ่มรู้สึกมึนงงศีรษะ และ (6) ในการดื่มแต่ละครั้งนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่เคยใช้สารเสพติดร่วมกับการดื่มสุรา สำหรับการกระทำที่แสดงออกหลังการดื่มสุรา คือ นอน และจากคำบอกเล่าคนรอบข้างเกี่ยวกับการกระทำที่นักเรียนส่วนใหญ่แสดงออกหลังการดื่มสุรา คือ นอน นอกจากนี้ส่วนใหญ่ไม่เคยทะเลาะวิวาท ชกต่อยเนื่องจากการดื่มสุรา แต่เป็นที่สังเกตว่ามีจำนวนของนักเรียนเกือบครึ่งหนึ่งที่บอกว่าหลังจากการแล้วจะขับขี่ยานพาหนะ คือ จักรยานยนต์

ศศิประภา สุขแจ่ม (2551, หน้า 69-72) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดสระแก้ว ผลการศึกษาพบว่าภาพรวมพฤติกรรมในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดสระแก้ว พบว่า นักเรียน

มัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มีความรู้ในการป้องกันยาเสพติด ทักษะคิด ในการป้องกันยาเสพติด และพฤติกรรมในการป้องกันยาเสพติดในระดับสูง ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะคือ ด้านการประชาสัมพันธ์ โครงการต่อต้านยาเสพติด ด้านการอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนเป็นเกราะป้องกันเบื้องต้นไม่ให้หลงผิดไปใช้ยาเสพติด เพิ่มมาตรการป้องกันตรวจสอบนักเรียนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและปรับปรุง การเรียนการสอนในชั้นเรียนเรื่องโทษของยาเสพติด

ไพรัตน์ อ้นอินทร์ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ วัยรุ่นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 3 ประการ ได้แก่ (1) ปัจจัยนำ คือ วัยรุ่นขาดความเชื่อมั่นในการปฏิเสธการดื่มมีทัศนคติและความคาดหวังเชิงบวกต่อผลจากการดื่ม (2) ปัจจัยเอื้อ คือ ร้านค้าจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กระจายทั่วไปและฝ่าฝืนกฎหมาย องค์กรหลักในชุมชนไม่ควบคุมอย่างจริงจัง และ (3) ปัจจัยเสริม คือแรงกระตุ้นจากกลุ่มเพื่อน รุ่นพี่แบบอย่างการดื่มจากผู้ใหญ่ ค่านิยมในชุมชนและทัศนคติผู้ปกครองที่ยอมรับการดื่มของวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลแบบ 50 แพน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นดื่มปริมาณมากในช่วงเทศกาล ได้แก่ สงกรานต์ ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ รองลงมา คือ เมื่อรวมกลุ่มกับเพื่อนการเลี้ยงฉลองใน โอกาสพิเศษ ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่วัยรุ่นนิยมดื่ม คือ สุราขาวผสมน้ำอัดลมหรือผสมเครื่องดื่มชูกำลัง รองลงมาคือ เบียร์ราคาถูก วิธีการได้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเพื่อดื่ม ถ้าเป็นช่วงเทศกาลวัยรุ่นได้ดื่ม ฟรีที่บ้านรุ่นพี่ หรือญาติส่วนช่วงเวลาปกติจะใช้วิธีเปลี่ยนเงินเพื่อซื้อ ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มของวัยรุ่น ด้านสุขภาพไม่พบผลกระทบเฉียบพลัน แต่พบว่าเป็นต้นเหตุ นำไปสู่ความตึงเครียด การบาดเจ็บจากการ ทะเลาะวิวาทมากที่สุด รองลงมาได้แก่อุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์เมาค้างขาดสมาธิในการเรียน ผลกระทบด้านครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองมีความห่วงใย ทุกข์ใจน้อยใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มากเกินไปของวัยรุ่น และการที่ต้องตกอยู่ในภาวะจำยอมเกี่ยวกับการสูญเสียเงิน โดยไม่จำเป็นจากการก่อคดีของวัยรุ่น

ชฎิล สมรภูมิ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสียด (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวไม่ปฏิบัติ ตามกฎระเบียบของ โรงเรียน และตัวแบบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 (3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การตลาด

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผ่านความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสนับสนุนจากเพื่อนที่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์การอบรม เลี้ยงดูจากครอบครัว มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์การเข้าถึงแหล่ง ซื้อมาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 51 มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (4) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู จากครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีอิทธิพลทางอ้อม ผ่านทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และ (5) แนวทางป้องกัน พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผู้ประกอบการหอพัก ในการป้องกันปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร่วมกับการบังคับใช้ กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และกฎหมายคุ้มครองเด็ก

ศิริศักดิ์ งามศิริ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติด ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลตำบลแหลมฉบัง ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลตำบล แหลมฉบัง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลตำบลแหลมฉบัง จำแนกตามประเภทของโรงเรียน พบว่า โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่จำแนกตามประเภทการทำงานในโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0540

3. แนวทางการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลตำบล แหลมฉบัง มีดังนี้

3.1 ด้านการให้การศึกษากิจกรรมทางเลือก มีแนวทางดังนี้คือ ควรเชิญวิทยากร มาบรรยายเรื่องยาเสพติดในโรงเรียน จัดนิทรรศการเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน และใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบการสอน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ตระหนักในโทษ และพิษภัย

3.2 ด้านการพัฒนาระบบการบริหาร การพัฒนาบุคลากร และสารสนเทศ มีแนวทาง ดังนี้คือ จัดป้ายประกาศข่าวสารที่เกี่ยวข้อง มีสาระน่าสนใจและทันสมัยเสมอ บันทึกประวัติสุขภาพ

และการเจ็บป่วยของนักเรียนและจัดแผนงาน และงบประมาณการจัดกิจกรรมทางเลือกให้นักเรียนอย่างหลากหลาย

3.3 ด้านการป้องกัน บำบัด และฟื้นฟูสมรรถภาพ มีแนวทางดังนี้คือ ส่งเสริมให้นักเรียนจัดบริการแนะนำ และป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน มีการตรวจค้นหายาเสพติดที่นักเรียนพกพามาในโรงเรียน และจัดให้มีการตรวจปัสสาวะนักเรียน เผื่อระวังและป้องกันยาเสพติด

3.4 ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น มีแนวทางดังนี้คือ จัดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม มีโครงการเยี่ยมบ้าน การสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง และชุมชนและจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมทางวิชาการ ทั้งในและนอกโรงเรียน

3.5 ด้านงานวิจัยและประเมินผล มีแนวทางดังนี้คือ มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสารเสพติดของนักเรียน และมีการประมวล สังเคราะห์วิเคราะห์และรายงานเกี่ยวกับสารเสพติดของนักเรียน

พรภักดิ์ พานพิศ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันปัญหาเสพติดของนัศึกษานอกระบบ ของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่า (1) นักศึกษาการศึกษานอกระบบของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอพระประแดง มีพฤติกรรมป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับดี (2) นักศึกษาที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา การอาศัยอยู่กับบิดา มารดา สถานภาพครอบครัวและความสัมพันธ์กับครอบครัวที่ต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการป้องกัน ยาเสพติดไม่แตกต่างกัน (3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกัน ยาเสพติดของนัศึกษานอกระบบ คือความสัมพันธ์ในครอบครัวและเจตคติที่มีต่อยาเสพติดตามลำดับที่ระดับ 0.05

นราศักดิ์ ปานบุตร (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างรั้วชุมชน ในการป้องกันปัญหาเสพติด โดยความร่วมมือของแกนนำในชุมชน บ้านบ่อแปดร้อย เทศบาลตำบลในเมือง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ หาวิธีการจัดการที่เหมาะสมในการสร้างรั้วชุมชนเพื่อป้องกันยาเสพติด โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม ร่วมกับการจัดการระดมความคิดในการพัฒนาโดยพลังประชาชน ผลการวิจัยพบว่า ก่อนที่จะมีการดำเนิน โครงการวิจัย ประชาชนเมื่อมีปัญหาเรื่องยาเสพติดจะเป็นลักษณะต่างคนต่างแก้ไข ไม่มีการปรึกษาหารือกัน จะปฏิบัติตามกฎหมายที่หน่วยงานต่าง ๆ กำหนดให้ซึ่งในทางปฏิบัติไม่สามารถปฏิบัติได้ทั้งหมด คงปล่อยให้หน้าตาของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเข้ามาจัดการ การศึกษาในครั้งนี้ เปิดโอกาสให้ตัวแทนประชาชนมาพูดคุย

และหาวิธีการร่วมกันจนได้วิธีการที่จะนำมาใช้เป็นรั้วชุมชนในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดที่เหมาะสมกับชุมชนและสามารถปฏิบัติได้ ดังนี้

1. ให้ข้อมูลด้านสถานการณ์ของยาเสพติดกับที่ประชุมของหมู่บ้าน โดยผู้ใหญ่บ้าน และทุกคนร่วมกันติดตามการใช้สารเสพติดของบุคคลเสี่ยง
2. ติดตามเฝ้าระวังบุคคลภายนอกชุมชนที่ต้องสงสัยหรือมีพฤติกรรมอาจเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด และให้ข้อมูลกับผู้นำชุมชน
3. ร่วมกันติดตามพฤติกรรมกลุ่มของเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้ใช้สารเสพติด
4. สนับสนุนลานกีฬาและอุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ ในชุมชนทุกสภาพทุกวัย และเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วดำเนินการ ดังนี้

4.1 ถ้าเป็นบุคคลภายในชุมชนบอกเตือนโดยคนในครอบครัว บุคคลที่นับถือ บุคคลที่สนิท หรือโดยผู้ใหญ่บ้าน

4.2 บุคคลภายนอกชุมชน กรณีเป็นลูกจ้าง ไร้อ้อยบอกเตือนหรือส่งกลับโดยนายจ้าง ถ้าเป็นบุคคลทั่วไปไปบอกหรือเตือน โดยคนที่รู้จัก และแจ้งหรือให้ข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แห่่งที่มาของ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Hanger (2000) ได้ทำการศึกษาถึงวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดในชนชั้นกลางของอเมริกา โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดกับครอบครัว แผนการเรียน การคบเพื่อน ความบกพร่องในการคบหาสมาคมกับคนอื่น จากกลุ่มนักเรียนเกรด 8 ถึง 12 จากโรงเรียน 3 แห่ง จำนวน 4,730 คน ส่วนยาเสพติดที่ศึกษาคือ กัญชา ยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอน และแอมเฟตามีน พบว่าเด็กที่ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัวมีโอกาสที่จะใช้ ยาเสพติดได้มากกว่าเด็กที่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว และยังพบว่า การติดยาเสพติด ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวด้อยลง

Krejcic and Morgan (2001) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร โรงเรียน ครูและนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียน 6 ด้าน ได้แก่ ปัญหาการปฏิบัติตนในชั้นเรียน ปัญหาพฤติกรรมในชั้นเรียน ปัญหาการลักขโมย ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ปัญหาเกี่ยวกับการพกพา และใช้อาวุธและพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาอื่น

Giger (2002) ทำการวิจัยเรื่องสภาพการควบคุมการใช้สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของรัฐเพื่อประเมินสภาพการนำไปใช้และนโยบายว่าด้วยการใช้สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของรัฐในสหรัฐ โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและวิธีในการควบคุมปัญหาการใช้สารเสพติด ในโรงเรียนมัธยมของรัฐจากอาจารย์ใหญ่ทั่วประเทศ จำนวน 243 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียน ร้อยละ 94 ได้เขียนนโยบายเกี่ยวกับการควบคุมการใช้ยาเสพติดของนักเรียน และโรงเรียนน้อยกว่า

ครั้งหนึ่งได้มีนโยบายอย่างชัดเจนเกี่ยวกับลูกจ้าง และ ร้อยละ 76 ของโรงเรียนได้นำโครงการป้องกันยาเสพติดมาใช้แล้ว

Phelps (2003) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่นของโรงเรียนประจำอำเภอในชนบทของเมืองแคนซัสซิตี จำนวน 303 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนประสบปัญหาและมีความกังวลในเรื่องการเรียน การทะเลาะวิวาท ยาเสพติด โดยเพศชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา ไม่แตกต่างกันและมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาควรให้โรงเรียนจัดบริหารให้คำปรึกษาช่วยเหลือและกิจกรรมแนะแนวให้ครอบคลุมหลากหลายและสอดคล้องกับบริบทชุมชน โรงเรียนมากยิ่งขึ้นด้วย

Spevack (2003) ได้วิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เจตคติและพฤติกรรมของนักเรียนที่ติดและไม่ติดยาเสพติด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ใช้เวลาในการวิจัย 3 ปี ผลพบว่า นักเรียนที่ติดและไม่ติดยาเสพติดนั้นมีบุคลิกภาพ เจตคติ พฤติกรรมแตกต่างกัน นักเรียนที่ติดยาเสพติดจะมีลักษณะของการเป็นผู้ใหญ่น้อยกว่า และจะมีแนวโน้มของการใช้ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่ติดยาเสพติดสงวนใหญ่มีบิดา มารดาสูบบุหรี่หรือดื่มสุราค้าง

Stokely (2004) ได้ร่วมกับ โรงเรียนและชุมชนในรัฐแคลิฟอร์เนีย ทำการวิจัยเพื่อประเมินผลการป้องกันยาเสพติด โดยใช้การสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ เพื่อประเมินจากผลที่ได้รับและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ที่บรรลุความสำเร็จสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนและผลงานของครูแนะแนวประจำโรงเรียน สงวนวัตถุประสงค์ที่ยังต้องได้รับการพัฒนาได้แก่ การประสานสัมพันธ์ของชุมชน การมีส่วนร่วมในการวางแผนของนักเรียนและการจัดสรรเงินงบประมาณ

Briscoe (2005) ศึกษาความแตกต่างในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ติดยาเสพติดกับนักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติด พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการเรียนรู้ กล่าวคือ นักเรียนที่ติดยาเสพติดจะมีความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจและความจำน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ

ตารางที่ 1 สรุปตัวแปรการวิจัย

ตัวแปร	แหล่งที่มาของตัวแปร	ผลการทบทวนแนวคิด/ ทฤษฎี
ตัวแปรต้น ได้แก่		
1. ชั้นยศ	1. ธนภณ ชนะสิริรุ่งกูร (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหา	ชั้นยศ, อายุ, ระดับเงินเดือน, การศึกษา และสถานภาพ
2. อายุ	การดำเนินงานป้องกันยาเสพติด	ทางครอบครัว ปัจจัยต่าง ๆ
3. ระดับเงินเดือน	ในโรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัด	เหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลต่อการใช้
4. ระดับการศึกษา	กรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์	สารเสพติดของประชาชน
5. สถานภาพทาง	ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร	เป็นอย่างมาก ส่วนใหญ่คน
ครอบครัว	โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร	ที่มีพื้นฐานต่าง ๆ เหล่านี้
	โรงเรียนฝ่ายปกครอง	อยู่ในเกณฑ์ที่ดีจะไม่เข้าไปยุ่ง
	และหัวหน้างานป้องกัน	เกี่ยวกับสารเสพติด แตกต่าง
	และแก้ไขปัญหายาเสพติด	จากคนที่มีพื้นฐานต่าง ๆ เหล่านี้
	2. ไพโรจน์ จูณอม (2549, บทคัดย่อ)	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีนัก ส่วนใหญ่
	ได้ทำการศึกษาการป้องกันและแก้ไข	มักจะเข้าไปมีส่วน
	ปัญหา ยาเสพติดของพลทหาร	กับการใช้สารเสพติด
	ที่เข้ามารับการฝึกในหลักสูตร	
	ทหารใหม่: ศึกษากรณี	
	ณ ศูนย์ฝึกทหารใหม่ กองทัพเรือ	
	3. ทิพวรรณ ชาวใส (2548, บทคัดย่อ)	
	ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม	
	การป้องกัน การเสพยาบ้าของนักเรียน	
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3	
	โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงาน	
	คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี	
	เขต 1 และ 2	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	แหล่งที่มาของตัวแปร	ผลการทบทวนแนวคิด/ ทฤษฎี
	<p>4. ทิพวรรณ ชาวใส (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 และ 2</p>	
	<p>5. สุภาพร ณะชานันท์ (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาอิทธิพลของมาตรการป้องกันสิ่งเสพติดในโรงเรียน และครอบครัวกับความผูกพันทางสังคมที่มีต่อการป้องกันสิ่งเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตกรุงเทพมหานคร</p>	
	<p>6. ทิพวรรณ ชาวใส (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 และ 2</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	แหล่งที่มาของตัวแปร	ผลการทบทวนแนวคิด/ ทฤษฎี
ตัวแปรตาม ได้แก่	1. เตือนจิตร วงศ์สวัสดิ์ (2549)	การให้ประชาชนมีส่วนร่วม
1. ด้านการวางแผน	ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาคัดค	ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
2. ด้านการปฏิบัติ	ที่มีต่อการใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษา	ยาเสพติดจะส่งผล
3. ด้านการตรวจสอบ	การศึกษานอกโรงเรียนระดับ	ให้การดำเนินการตามโครงการ
4. ด้านการปรับปรุง	มัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษา	ประสบความสำเร็จแบบยั่งยืน
	นอกโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี	และมีประสิทธิภาพ
	2. พูลสุข เพียรพิทักษ์ (2548)	ปัญหาอุปสรรค ในการป้องกัน
	ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วม	ปัญหา ยาเสพติดคือ
	ของประชาชนในการป้องกัน	ด้านการประชาสัมพันธ์
	และแก้ไขปัญหายาเสพติด:	โครงการต่อต้านยาเสพติด
	ศึกษากรณีกิ่งอำเภอเกาะจันทร์	การอบรมให้ความรู้เพื่อเป็น
	จังหวัดชลบุรี	เกราะป้องกันเบื้องต้นไม่ให้หลง
	3. ชฎิล สมรภูมิ (2552)	ผิดไปใช้ยาเสพติดหาก
	ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุ	มีการดำเนินการที่ไม่ทั่วถึง
	และแนวทางป้องกันพฤติกรรม	จะส่งผลกระทบต่อ
	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	การใช้ยาเสพติดเป็นภาพรวม
	ของนักเรียนวัยรุ่น	
	ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผล	
	4. ศศิประภา สุขแจ่ม (2551,	
	หน้า 69-72) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรม	
	ในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน	
	มัธยมศึกษาตอนต้นขององค์การ	
	บริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง	
	ในจังหวัดสระแก้ว	

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จำแนกตาม ชั้นยศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา และสถานภาพทางครอบครัว โดยมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. เสนอผลการแปลผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ กำลังพลที่ปฏิบัติงานอยู่ในกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จำนวน 11,663 คน จากข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2558 (ฝ่ายกำลังพล กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์, 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นายทหารชั้นสัญญาบัตร, นายทหารชั้นประทวน และพลทหารกองประจำการ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จำนวน 387 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณด้วยสูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 มีสูตร ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา
11,663 คน

n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05

แทนค่า n = $\frac{11,663}{1 + 11,663 (.05)^2}$

n = 387 คน

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้ศึกษาได้ดำเนินการโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็นด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยการใช้การสุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้นแบบเป็นสัดส่วน ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม} = \frac{(\text{จำนวนกำลังพลทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม})}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้นยศ	จำนวนกำลังพล (คน)	จำนวนตัวอย่าง
พลทหารกองประจำการ	5,703	189
นายทหารชั้นประทวน ยศ ส.ต.-ส.อ.	2,488	83
นายทหารชั้นประทวน ยศ จ.ส.ต.-จ.ส.อ.	2,724	90
นายทหารชั้นสัญญาบัตร ยศ ร.ต. -พล.ต.	748	25
รวม	11,663	387

หลังจากได้ขนาดตัวอย่างในแต่ละกลุ่มแล้ว จึงทำการสำรวจตารางเลขสุ่มจากประชากรให้ได้ตามสัดส่วนที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วยชั้นยศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา และสถานภาพทางครอบครัว

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธีในด้านต่าง ๆ จำนวน 18 ข้อ เป็นคำถามปลายเปิดแบบที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating scale) คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยน้อย และ เห็นด้วยน้อยที่สุด ประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

1. ด้านการวางแผน	จำนวน	6	ข้อ
2. ด้านการปฏิบัติ	จำนวน	6	ข้อ
3. ด้านการตรวจสอบ	จำนวน	6	ข้อ
4. ด้านการปรับปรุง	จำนวน	6	ข้อ
รวมทั้งหมด	จำนวน	24	ข้อ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความคิดเห็นในการปฏิบัติงานของกำลังพลนายทหารสัญญาบัตร, นายทหารชั้นประทวน และพลทหารกองประจำการ ต่อมาตรการป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จากแนวคิด และทฤษฎีของ Deming (1986 อ้างถึงใน สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2552) ซึ่งได้เสนอหลักการบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA จากนั้น นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยกำหนดคตินิยมและเพื่อให้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดยพัฒนาขึ้นเองจากกรอบแนวคิด และทฤษฎีของ Deming (1986 อ้างถึงใน สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2552) เกี่ยวกับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานของกำลังพลนายทหารสัญญาบัตร, นายทหารชั้นประทวน และพลทหารกองประจำการ ต่อมาตรการป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี และตรวจสอบแบบสอบถามว่าครอบคลุมหรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การใช้ถ้อยคำสำนวน ความชัดเจนในข้อคำถาม ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษาจากนั้น ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.1 คร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 พ.ท.ชัยวัฒน์ศิริวรรณ หัวหน้าฝ่ายธุรการและกำลังพล กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์

3.3 พ.ท.อภิชัย จุสนิท หัวหน้าฝ่ายกิจการพลเรือนกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์

และนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of item objective congruence หรือ IOC) โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 ส่วนที่มีค่าน้อยกว่า 0.05 นำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกำลังพลค่ายพรหมโยธี พื้นที่ ข. จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงตรงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's alpha ได้ค่าความเที่ยงตรงหรือความเชื่อถือได้ของเครื่องมือโดยภาพรวมเท่ากับ 0.75

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนายทหารชั้นสัญญาบัตร, นายทหารชั้นประทวน และพลทหารกองประจำการ ที่รับราชการอยู่ในกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนายทหารชั้นสัญญาบัตร, นายทหารประทวน และพลทหารกองประจำการ ที่รับราชการอยู่ในกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่จะศึกษา โดยนำแบบสอบถามไปให้โดยตรงด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ทำแบบสอบถาม อย่างอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยใช้การประมวลผลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ และสำหรับตอนที่ 3 นำมาเรียบเรียงเชิงพรรณนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นยศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา และสถานภาพทางครอบครัว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป และหากพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4-1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ยของคะแนน	ความคิดเห็น
3.26-4.00	เห็นด้วยกับการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดมากที่สุด
2.51-3.25	เห็นด้วยกับการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดมาก
1.76-2.50	เห็นด้วยกับการดำเนินการป้องกันปัญหาเสพติดน้อย
1.00-1.75	เห็นด้วยกับการดำเนินการป้องกันปัญหาเสพติดน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุง (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จำแนกตาม ชั้นยศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา และสถานภาพทางครอบครัว จำนวน 387 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	387	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	259	66.93
31-40ปี	42	10.85
41-50 ปี	64	16.54
51-60 ปี	22	5.68

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นยศ		
พลทหารกองประจำการ	189	48.80
ส.ต.-ส.อ.	83	21.40
จ.ส.ต.-จ.ส.อ.	90	23.30
ร.ต.-พล.ต.	25	6.50
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า	51	13.20
ม.3-ม.6 หรือเทียบเท่า	268	69.30
อุดมศึกษา	68	17.60
สถานภาพทางครอบครัว		
โสด	203	52.50
สมรส	181	46.80
หย่าร้าง/ แยกกันอยู่/ หม้าย	3	0.80
รายได้/ เดือน		
ต่ำกว่า 10,000- บาท	164	42.40
10,001 บาท-20,000 บาท	140	36.20
20,001 บาท-30,000 บาท	65	16.80
30,001 บาทขึ้นไป	18	4.70

จากตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นเพศชาย ร้อยละ 100.00 มีอายุ ระหว่าง 20-30 ปี มากที่สุด ร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ 41-50 ปี, 31-40 ปี, 51-60 ปี และ ต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 16.54, 10.85, 5.68 และ 0.26 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นชั้นยศพลทหารกองประจำการ ร้อยละ 48.80 รองลงมาคือ จ.ส.ต.-จ.ส.อ., ส.ต.-ส.ต. และร.ต.-พล.ต. ร้อยละ 23.30, 21.40 และ 6.50 ตามลำดับ ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า ร้อยละ 69.30 รองลงมาคือ ปริญญาตรี, ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า, ปริญญาโท ร้อยละ 17.10, 13.20 และ 0.50 ตามลำดับ สถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่ มีสถานภาพโสด ร้อยละ 52.50

รองลงมาคือ สมรส และหย่าร้าง/ แยกกันอยู่/ หม้าย ร้อยละ 46.80 และ 0.80 ตามลำดับ รายได้/ เดือน ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 42.40 รองลงมาคือ 10,001 บาท-20,000 บาท, 20,001 บาท-30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 36.20, 16.80 และ 4.70 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพล
ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์
ค่ายพรหมโยธี ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
1. กองพลทหารราบ ที่ 2 รักษาพระองค์ มีนโยบายที่ชัดเจน ในการดำเนินงาน ป้องกันปัญหาเสพติด	190 (49.12)	192 (49.61)	4 (1.00)	1 (0.27)	3.48	0.54	มากที่สุด	1
2. กองพลทหารราบ ที่ 2 รักษาพระองค์ มีการออกมาตรการ ในการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูล ข่าวสารเพื่อการป้องกัน ปัญหาเสพติด ให้กับกำลังพล	145 (37.37)	236 (61.04)	6 (1.59)	0 (0.0)	3.36	0.51	มากที่สุด	4

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	SD	แปลความ	
3. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีกร สร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลุกฝัง จิตสำนึกให้กับกำลังพล ในการตระหนักถึงภัย จากยาเสพติดให้โทษ	166 (42.85)	216 (55.81)	4 (1.02)	1 (0.32)	3.41	0.53	มากที่สุด	2
4. กองพลทหาร ราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีนโยบายในการ ดำเนินงานให้การศึกษา และแนวทาง ในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดให้กับ ครอบครัว และบุตรหลานควบคู่ ไปกับการดำเนินงาน ภายในหน่วยมีนโยบาย ในการดำเนินงาน ให้การศึกษา และแนวทาง ในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดให้กับ ครอบครัว และบุตรหลานควบคู่ ไปกับการดำเนินงาน ภายในหน่วย	169 (43.67)	207 (53.54)	11 (2.79)	0 (0.0)	3.41	0.55	มากที่สุด	3

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
5. กองพลทหารราบ ที่ 2 รักษาพระองค์ มีการกำหนดแนวทาง และดำเนินกิจกรรม สันติภาพ ในการป้องกัน ปัญหาเสพติด ภายในหน่วย	152 (39.3)	218 (56.3)	16 (4.1)	1 (0.3)	3.35	0.57	มากที่สุด	5
รวม					3.40	0.40	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ค่ายพรหมโยธี ด้านการวางแผน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดเป็นอันดับที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.48$, $SD = 0.54$) รองลงมาคือกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลูกฝังจิตสำนึกให้กับกำลังพลในการตระหนักถึงภัยจากยาเสพติดให้โทษ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.41$, $SD = 0.53$) กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีนโยบายในการดำเนินงานให้การศึกษา และแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติดให้กับครอบครัว และบุตรหลานควบคู่ไปกับการดำเนินงานภายในหน่วยมีนโยบายในการดำเนินงานให้การศึกษา และแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติดให้กับครอบครัว และบุตรหลานควบคู่ไปกับการดำเนินงานภายในหน่วย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.41$, $SD = 0.55$) กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการออกมาตรการในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกันปัญหาเสพติดให้กับกำลังพล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.51$) และกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการกำหนดแนวทางและดำเนินกิจกรรมสันติภาพ ในการป้องกันปัญหาเสพติดภายในหน่วย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 3.35$, $SD = 0.57$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ด้านการปฏิบัติ

ด้านการปฏิบัติ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	SD	แปลความ	
6. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการตรวจสอบภาพของกำลังพลทุกเดือนเพื่อป้องกันมิให้กำลังพลไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	158 (40.79)	196 (50.64)	31 (8.08)	2 (0.49)	3.32	0.64	มากที่สุด	2
7. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการจัดประชุม/อบรม/สัมมนา ให้ความรู้กับกำลังพล ครอบครัวและบุตรหลานภายในหน่วย ให้รู้จักวิธีการป้องกันปัญหาเสพติด	140 (36.19)	222 (57.37)	25 (6.44)	0 (0.0)	3.30	0.58	มากที่สุด	3
8. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการจัดโครงการอบรมจริยธรรมให้กับกำลังพลภายในหน่วย	152 (39.21)	219 (56.58)	15 (3.91)	1 (0.30)	3.35	0.57	มากที่สุด	1
รวม					3.32	0.48	มากที่สุด	

จากตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ด้านการปฏิบัติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับ

มากที่สุด ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการจัดโครงการอบรมจริยธรรมให้กับกำลังพลภายในหน่วยเป็นอันดับที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35$, $SD = 0.57$) รองลงมาคือ กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการตรวจสอบสุขภาพของกำลังพลทุกเดือนเพื่อป้องกันมิให้กำลังพลไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 0.64$) และกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการจัดประชุม/ อบรม/ สัมมนา ให้ความรู้กับกำลังพล ครอบครัว และบุตรหลานภายในหน่วย ให้รู้จักวิธีการป้องกันปัญหาเสพติด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.30$, $SD = 0.58$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์
ค่ายพรหมโยธี ด้านการตรวจสอบ

ด้านการตรวจสอบ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	SD	แปลความ	
9. กองพลทหารราบ ที่ 2 รักษาพระองค์ มีการติดตาม ประเมินผล และรายงาน ผลการดำเนินงาน ให้ทุกส่วน/ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ ผลการดำเนินงาน	163 (42.14)	210 (54.33)	12 (3.01)	2 (0.52)	3.38	0.57	มากที่สุด	1
10. กองพลทหารราบ ที่ 2 รักษาพระองค์ มีการสำรวจ วิเคราะห์ สภาพปัญหา การติดยาเสพติด และพฤติกรรมเบี่ยงเบน อื่น ๆ ของกำลัง พลภายในหน่วย	154 (39.81)	214 (55.34)	17 (4.33)	2 (0.52)	3.34	0.59	มากที่สุด	4

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านการตรวจสอบ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น						แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	SD		
11. กองพลทหาร ราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการศึกษาสภาพ ปัญหาว่าแนวทาง การดำเนินงานนี้ ครอบคลุม และตรงตาม นโยบายหรือไม่	156 (40.20)	212 (54.82)	18 (4.68)	1 (0.30)	3.35	0.58	มากที่สุด	3
12. กองพลทหาร ราบที่ 2 รักษาพระองค์ ตรวจสอบ พัฒนา กลยุทธ์ให้มี ประสิทธิภาพ ในการดำเนินงาน ป้องกันปัญหาเสพติด ภายในหน่วย	155 (40.02)	221 (57.14)	11 (2.84)	0 (0.0)	3.37	0.54	มากที่สุด	2
13. กองพลทหารราบ ที่ 2 รักษาพระองค์ มีการประเมินความรู้ ความเข้าใจของกำลัง พลว่ามีรู้เกี่ยวกับ เสพติดมากน้อย เพียงใด	129 (33.29)	243 (62.84)	15 (3.87)	0 (0.00)	3.29	0.54	มากที่สุด	5
รวม					3.35	0.43	มากที่สุด	

จากตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ด้านการตรวจสอบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35$, $SD = 0.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการติดตามประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงาน

ให้ทุกส่วน/ ฝ่าย ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลการดำเนินงานเป็นอันดับที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38, SD = 0.57$) รองลงมา คือ กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ตรวจสอบพัฒนากลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดภายในหน่วย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37, SD = 0.54$) กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการศึกษาสภาพปัญหาว่าแนวทางการดำเนินงานนี้ครอบคลุม และตรงตามนโยบายหรือไม่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35, SD = 0.58$) กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการสำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหาการติดยาเสพติด และพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ของกำลังพลภายในหน่วย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.34, SD = 0.59$) และกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการประเมินความรู้ความเข้าใจของกำลังพลว่ามีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากน้อยเพียงใด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29, SD = 0.54$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์
ค่ายพรหมโยธี ด้านการปรับปรุง

ด้านการปรับปรุง	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	SD	แปลความ	
14. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการส่งเสริมให้กำลังพลมีประสบการณ์ในการร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอก ในการป้องกันปัญหาเสพติด	145 (37.46)	229 (59.18)	11 (2.84)	2 (0.52)	3.34	0.56	มากที่สุด	4

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านการปรับปรุง	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น						แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	SD		
15. กองพลทหารราบ ที่ 2 รักษาพระองค์ มีการอำนวยความสะดวก ให้กับกำลังพล ที่ติดยาเสพติด โดยให้มีการเข้ารับ การบำบัดรักษา และฟื้นฟู	153 (39.46)	220 (56.81)	13 (3.43)	1 (0.30)	3.36	0.56	มากที่สุด	2
16. กองพลทหารราบ ที่ 2 รักษาพระองค์ มีการติดตามกำลังพล ที่เลิกยาเสพติด ได้แล้วเป็นระยะ เพื่อไม่ให้กลับมา ติดยาเสพติดอีก	156 (40.26)	209 (54.01)	22 (5.73)	0 (0.0)	3.35	0.58	มากที่สุด	3
17. ผู้บังคับบัญชา ทุกระดับชั้น ของกองพลทหาร ราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการสอบถามปัญหา สาเหตุ และรายละเอียด เกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อดำเนินการแก้ไข ให้ได้ผลสัมฤทธิ์	166 (42.91)	206 (53.18)	15 (3.91)	0 (0.0)	3.39	0.56	มากที่สุด	1
	รวม				3.36	0.44	มากที่สุด	

จากตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์

ค่ายพรหมโยธี ด้านการปรับปรุง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36, SD = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในเรื่องผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการสอบถามปัญหาสาเหตุ และรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ได้ผลสัมฤทธิ์เป็นอันดับที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39, SD = 0.56$) รองลงมาคือกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการอำนวยความสะดวกให้กับกำลังพลที่ติดยาเสพติด โดยให้มีการเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟู มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36, SD = 0.56$) กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการติดตามกำลังพลที่ติดยาเสพติดได้แล้วเป็นระยะ เพื่อไม่ให้กลับมาติดยาเสพติดอีก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35, SD = 0.58$) และ กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการส่งเสริมให้กำลังพลมีประสบการณ์ในการร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอกในการป้องกันปัญหาเสพติด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.34, SD = 0.56$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวมความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
1. ด้านการวางแผน	3.40	0.40	มากที่สุด	1
2. ด้านการปฏิบัติ	3.32	0.48	มากที่สุด	4
3. ด้านการตรวจสอบ	3.35	0.43	มากที่สุด	3
4. ด้านการปรับปรุง	3.36	0.44	มากที่สุด	2
รวม	3.36	0.40	มากที่สุด	

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวมความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธีพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36, SD = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์

ค่ายพรหมโยธี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธีด้านการวางแผนเป็นอันดับ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.40$) ด้านการปรับปรุง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.44$) ตามลำดับ ด้านการตรวจสอบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35$, $SD = 0.43$) และด้านการปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 0.48$)ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นยศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบชั้นยศกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

ชั้นยศ	$\bar{X}$	SD
พลทหารกองประจำการ	3.50	0.34
ส.ต.-ส.อ.	3.31	0.41
จ.ส.ต.-จ.ส.อ.	3.20	0.36
ร.ต.-พล.ต.	3.05	0.31

จากตารางที่ 9 การเปรียบเทียบชั้นยศกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี พบว่า เมื่อเปรียบเทียบชั้นยศกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี พบว่า กำลังพลชั้นยศพลทหารกองประจำการมีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$, $SD = 0.34$) ส.ต.-ส.อ. มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.31$, $SD = 0.41$) จ.ส.ต.-จ.ส.อ. มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.20$, $SD = 0.36$) และ ร.ต.-พล.ต. มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.05$, $SD = 0.31$)

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์กับชั้นยศ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	8.64	2.88	22.10	0.00
ภายในกลุ่ม	383	49.88	0.13		
รวม	387	58.25			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 10 การเปรียบเทียบชั้นยศกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่าพหุคูณ โยซี พบว่าค่า Sig. เท่ากับ 0.00 น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศแตกต่างกันมีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่าพหุคูณ โยซีแตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่าพหุคูณ โยซี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	$\bar{X}$	พลทหารกอง ประจำการ			
		ส.ต.-ส.อ.	จ.ส.ต.-จ.ส.อ.	ร.ต.-พล.ต.	
พลทหารกองประจำการ	3.50	3.50	3.31	3.20	3.05
ส.ต.-ส.อ.	3.31	-	0.19*	0.30*	0.45*
จ.ส.ต.-จ.ส.อ.	3.20	-	-	0.11	0.26*
ร.ต.-พล.ต.	3.05	-	-	-	0.15

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 11 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศพลทหารกองประจำการมีความคิดเห็น

ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ค่ายพรหมโยธี แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ส.ต.-ส.อ., จ.ส.ต.-จ.ส.อ. และ ร.ต.-พล.ต. โดย พลทหาร กองประจำการมีความคิดเห็นมากกว่า ส.ต.-ส.อ., จ.ส.ต.-จ.ส.อ. และ ร.ต.-พล.ต.

และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นยศ ส.ต.-ส.อ. มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ค่ายพรหมโยธี แตกต่างกับผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีชั้นยศ ร.ต.-พล.ต. โดยชั้นยศ ส.ต.-ส.อ. เห็นด้วยมากกว่าชั้นยศ ร.ต.-พล.ต.

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบอายุกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

อายุ	$\bar{X}$	SD
ต่ำกว่า 30 ปี	3.43	0.36
31-40 ปี	3.36	0.41
41-50 ปี	3.13	0.38
51-60 ปี	3.14	0.38

จากตารางที่ 12 การเปรียบเทียบอายุกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงาน ป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธีพบว่า เมื่อเปรียบเทียบอายุกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติค ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี พบว่ากำลังพลที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.43$, $SD = 0.36$) 31-40 ปี มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.41$) 51-60 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.14$, $SD = 0.38$) และ 41-50 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.13$, $SD = 0.38$)

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์กับอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	5.77	1.92	13.97	0.00
ภายในกลุ่ม	384	52.74	0.14		
รวม	387	58.51			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 13 การเปรียบเทียบอายุกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่าพหุคูณ โยซี พบว่าค่า Sig. เท่ากับ 0.00 น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่าพหุคูณ โยซีแตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่าพหุคูณ โยซี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	3.43	3.43	3.36	3.13	3.14
31-40 ปี	3.36	-	.073	0.29*	0.30*
41-50 ปี	3.13	-	-	0.23*	0.22*
51-60 ปี	3.14	-	-	-	-0.01

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 14 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกัน
ปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่าง
กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี และ 51-60 ปี โดยอายุต่ำกว่า 30 ปี เห็นด้วยมากกว่าอายุ 41-50 ปี และ 51-60 ปี

และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกัน
ปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่าง
กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี และ 51-60 ปี โดยอายุ 31-40 ปี เห็นด้วยมากกว่าอายุ 41-50 ปี และ 51-60 ปี

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน
ป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี
ต่างกัน

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบระดับเงินเดือนกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน
ปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

ระดับเงินเดือน	$\bar{X}$	SD
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.48	0.36
10,001-20,000 บาท	3.33	0.37
20,001-30,000 บาท	3.18	0.42
สูงกว่า 30,001 บาท	3.08	0.32

จากตารางที่ 15 การเปรียบเทียบระดับเงินเดือนกับความคิดเห็นของกำลังพล
ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี
พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับเงินเดือนกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกัน
ปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี พบว่ากำลังพลที่มีระดับ
เงินเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติค
ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.48$,
SD = 0.36) 10,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.33$, SD = 0.37)
20,001-30,000 บาท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.18$, SD = 0.42) และ สูงกว่า 30,001
บาท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.08$, SD = 0.32)

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น
ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2
รักษาพระองค์กับระดับเงินเดือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	5.99	2.00	14.56	0.00
ภายในกลุ่ม	384	52.52	0.14		
รวม	387	58.51			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2
รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามระดับเงินเดือน พบว่าค่า Sig. เท่ากับ
0.00 น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเงินเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นของกำลังพล
ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี
จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2
รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามระดับเงินเดือน

ระดับเงินเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001- 20,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	สูงกว่า 30,001 บาท
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.48	3.48	3.33	3.18	3.08
10,001-20,000 บาท	3.33	-	0.15*	0.30*	0.40*
20,001-30,000 บาท	3.18	-	-	0.15*	0.25*
สูงกว่า 30,001 บาท	3.08	-	-	-	0.11*

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 17 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับเงินเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกับผู้ที่มีระดับเงินเดือน 10,001-20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท และสูงกว่า 30,001 บาท โดยระดับเงินเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท เห็นด้วยมากกว่า 10,001-20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท และ สูงกว่า 30,001 บาท

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับเงินเดือน 10,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกับผู้ที่มีระดับเงินเดือน 20,001-30,000 บาท และสูงกว่า 30,001 บาท โดยรายได้ 10,001-20,000 บาท เห็นด้วยมากกว่ารายได้ 20,001-30,000 บาท และสูงกว่า 30,001 บาท

และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับเงินเดือน 20,001-30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกับผู้ที่มีระดับเงินเดือนสูงกว่า 30,001 บาทและกำลังพลที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท เห็นด้วยมากกว่าผู้มีรายได้สูงกว่า 30,001 บาท

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี ต่างกัน

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบระดับการศึกษากับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	SD
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3	3.54	0.28
ม.3-ม.6 หรือเทียบเท่า	3.35	0.39
ปริญญาตรี	3.24	0.03
ปริญญาโท	3.47	0.39

จากตารางที่ 18 การเปรียบเทียบระดับการศึกษากับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษากับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี พบว่ากำลังพลที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.54$, $SD = 0.28$) ระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.47$, $SD = 0.39$) ระดับ ม.3-ม.6 หรือเทียบเท่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.35$, $SD = 0.39$) และ ระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.24$, $SD = 0.03$)

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์กับระดับเงินเดือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	2.59	0.87	5.93	0.001
ภายในกลุ่ม	384	55.92	0.15		
รวม	387	58.51			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าค่า Sig. เท่ากับ 0.001 น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ
กำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2
รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับเงินเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา ปีที่ 3	ม.3-ม.6 หรือ เทียบเท่า	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3	3.54	3.54	3.35	3.24	3.47
ม.3-ม.6 หรือเทียบเท่า	3.35	-	0.19*	0.30*	0.07
ปริญญาตรี	3.24	-	-	0.11*	-0.12
ปริญญาโท	3.47	-	0.12	0.23	-0.23

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 20 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ
ทดสอบของ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็น
ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี
จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกับผู้ที่มีระดับ ม.3-ม.6 หรือเทียบเท่า และระดับปริญญาโท
โดยระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 เห็นด้วยมากกว่าระดับ ม.3-ม.6 หรือเทียบเท่า
และระดับปริญญาตรี

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษา ม.3-ม.6 หรือเทียบเท่า มีความคิดเห็น
ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี
จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกับผู้ที่มีระดับปริญญาตรี โดยระดับ ม.3-ม.6 เห็นด้วยมากกว่าระดับ
ปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีความคิดเห็น
ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี
จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบสถานภาพครอบครัวกับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงาน
ป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

สถานภาพครอบครัว	$\bar{X}$	SD
โสด	3.39	0.38
สมรส	3.32	0.40
หย่าร้าง/ แยกกันอยู่/ หม้าย	3.06	0.34

จากตารางที่ 21 การเปรียบเทียบสถานภาพครอบครัวกับความคิดเห็นของกำลังพล
ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี
พบว่า เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพครอบครัวกับความคิดเห็นของกำลังพล ต่อการดำเนินงานป้องกัน
ปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี พบว่ากำลังพล
ที่มีสถานภาพโสด มีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด
ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.39$,
SD = 0.38) สถานภาพสมรส มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.32$, SD = 0.40) และสถานภาพ
หย่าร้าง/ แยกกันอยู่/ หม้าย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.06$, SD = 0.34)

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น
ของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2
รักษาพระองค์กับสถานภาพครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.795	0.397	2.644	0.072
ภายในกลุ่ม	385	57.72	0.150		
รวม	387	58.514			

*($p \leq .05$)

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2
รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่าค่า Sig.

เท่ากับ 0.072 มากกว่า 0.5 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 23 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1. กำลังพลที่มีชั้นยศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
2. กำลังพลที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
3. กำลังพลที่มีระดับเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
4. กำลังพลที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
5. กำลังพลที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุง (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จำแนกตาม ชั้นยศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา และ สถานภาพทางครอบครัว โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกำลังพลของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ที่กลุ่มตัวอย่าง 387 คน จากการคำนวณ โดยสูตรของ ยามาเน่ (Yamane) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ t-test และ One-way ANOVA หากพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ผู้วิจัยจะทำการทดสอบหาความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD (Least significant difference test) ซึ่งผลการศึกษาจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่ากำลังพลของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ทั้งหมดเป็นเพศชาย มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มากที่สุด ส่วนใหญ่ เป็นชั้นยศพลทหารกองประจำการ มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า สถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด และมีรายได้/ เดือน ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 10,000 บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านการวางแผน (2) ด้านการปฏิบัติ (3) ด้านการตรวจสอบ และ (4) ด้านการปรับปรุง

ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธีในภาพรวมเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อันดับแรกคือ ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ด้านการปรับปรุง, ด้านการตรวจสอบ และสุดท้าย ด้านการปฏิบัติ ตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาในแต่ละด้านได้ดังนี้

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า

สมมติฐานที่ 1 กำลังพลที่มีชั้นยศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 2 กำลังพลที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 3 กำลังพลที่มีระดับเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 4 กำลังพลที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 กำลังพลที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีไม่ต่างกัน

อภิปรายผล

1. ระดับความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

จากการวิจัยความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องมาจากหน่วยงานได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญ มีการทำกิจกรรมและประชาสัมพันธ์ในการณรงค์ป้องกัน ปัญหาเสพติดอย่างจริงจัง และปลูกฝังค่านิยมให้กำลังพลภายในหน่วยมีความร่วมมือ และปลูกฝังให้สถาบันครอบครัวมีการป้องกันปัญหาเสพติด สอดคล้องกับงานวิจัยของพลสุข เพียรพิทักษ์ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด: ศึกษากรณีกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี พบว่า โครงการหมู่บ้านปลอดยาเสพติดค่อนข้างจะประสบความสำเร็จและเป็นโครงการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่รัฐจัดให้ และประชาชนมีส่วนร่วมในการเข้าไปแก้ไขปัญหาเสพติดร่วมกับภาครัฐ โดยการ่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ปัญหา แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของชนภณ ณะสีรุ่งกูร (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัญหาเสพติดในสถาบันการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเกิดจากปัญหาด้านการประสานงานของผู้บริการ โรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน ฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

จากผลการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ภาพรวมอยู่ในระดับจริงมากที่สุด ซึ่งด้านการวางแผนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นลำดับที่ 1 เพราะกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี มีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด มีการออกมาตรการในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกัน ปัญหาเสพติดให้กับกำลังพล มีการสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลูกฝังจิตสำนึกให้กับกำลังพล ในการตระหนักถึงภัยจากยาเสพติดให้โทษ มีนโยบายในการดำเนินงานให้การศึกษา และแนวทาง ในการป้องกันปัญหาเสพติดให้กับครอบครัว และบุตรหลานควบคู่ไปกับการดำเนินงานภายใน หน่วย และมีการกำหนดแนวทางและดำเนินกิจกรรม สันทนาการ ในการป้องกันปัญหาเสพติด ภายในหน่วย

1.1 ผลการวิจัยเกณฑ์การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด ด้านการวางแผน พบว่า ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากหน่วยมีนโยบายที่ชัดเจน ในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด มีการออกมาตรการในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดให้กับกำลังพล มีการสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลูกฝังจิตสำนึกให้กับกำลังพลในการตระหนักถึงภัยจากยาเสพติดให้โทษ มีนโยบาย

ในการดำเนินงานให้การศึกษา และแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติดให้กับครอบครัว และบุตรหลานควบคู่ไปกับการดำเนินงานภายในหน่วย และมีการกำหนดแนวทางและดำเนินกิจกรรม สันทนาการ ในการป้องกันปัญหาเสพติดภายในหน่วย สอดคล้องกับงานวิจัยของวันดี ช่างตีเหล็ก (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กระบวนการบริหารจัดการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬใต้ พบว่า กระบวนการบริหารจัดการในการป้องกันปัญหาเสพติดใน โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จเกิดจากการสร้างความตระหนักในหน้าที่ การสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปกป้องจิตสำนึกให้กับนักเรียนภายในสถานศึกษา แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนจิตร วงศ์สวัสดิ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติที่มีต่อการใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เจตคติที่มีต่อการใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเป็นกลาง และเกิดจากความอยากรู้อยากลอง

1.2 ผลการวิจัยเกณฑ์การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด ด้านการปรับปรุง พบว่า ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากหน่วยมีการส่งเสริมให้กำลังพล มีประสบการณ์ในการร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอกในการป้องกันปัญหาเสพติด มีการอำนวยความสะดวกให้กับกำลังพลที่ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู มีการติดตามกำลังพลที่เลิกยาเสพติดได้แล้วเป็นระยะ เพื่อไม่ให้กลับมาติดยาเสพติดอีก และผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น มีการสอบถามปัญหา สาเหตุ และรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ได้ ผสมสัมฤทธิ์สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร ธนะชานันท์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของมาตรการป้องกันสิ่งเสพติดใน โรงเรียน และครอบครัวกับความผูกพันทางสังคมที่มีต่อการป้องกันสิ่งเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการป้องกันปัญหาเสพติดคือ ผลสัมฤทธิ์ทางโรงเรียน ความภูมิใจในตนเอง ความผูกพันในครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ตลอดจนการให้โอกาสของคนในครอบครัวต่อผู้ติดยาเสพติดที่ได้มีการกลับตัว กลับใจ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลรัตน์ ปริดาอุทหนา (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในระดับอำเภอของประเทศไทย พบว่า สาเหตุการดื่มสุราเกิดการการที่จะต้องมี การสังสรรค์ และการร่วมงานกับบุคคลภายนอก โดยปกติจะดื่มในช่วงวันหยุด และสถานที่ดื่มสุราคือ บ้านเพื่อน สถานบริการต่าง ๆ

1.3 ผลการวิจัยเกณฑ์การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด ด้านการตรวจสอบพบว่า ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากหน่วยมีการติดตามประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานให้ทุกส่วน/ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้รับรู้ผลการดำเนินงาน มีการสำรวจวิเคราะห์สภาพปัญหาการติดยาเสพติด และพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ของกำลังพลภายในหน่วย มีการศึกษาสภาพปัญหาว่าแนวทางการดำเนินงานนี้ ครอบคลุม และตรงตามนโยบายหรือไม่ มีการตรวจสอบพัฒนากลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพในการป้องกันปัญหาเสพติด และมีการประเมินความรู้ความเข้าใจของกำลังพลว่ามีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากน้อยเพียงใดสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ ขาวใส (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 และ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีพฤติกรรมป้องกันการเสพยาบ้าอยู่ในระดับดีแต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนจิตร วงศ์สวัสดิ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติที่มีต่อการใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เจตคติที่มีต่อการใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเป็นกลาง และเกิดจากความอยากรู้อยากลอง

1.4 ผลการวิจัยเกณฑ์การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด ด้านการปฏิบัติ พบว่า ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากมีการตรวจสอบสุขภาพของกำลังพลทุกเดือน เพื่อป้องกันมิให้กำลังพลไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีการจัดการประชุม อบรม สัมมนาให้ความรู้กับกำลังพล ครอบครัว และบุตรหลานภายในหน่วย ให้รู้จักวิธีป้องกันปัญหาเสพติด และมีการจัดโครงการอบรมจริยธรรมให้กับกำลังพลภายในหน่วย พูลสุข เพียรพิทักษ์ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด: ศึกษากรณีกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี พบว่า โครงการหมู่บ้านปลอดยาเสพติดค่อนข้างจะประสบความสำเร็จและเป็น โครงการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่รัฐจัดให้ และประชาชนมีส่วนร่วมในการเข้าไปแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกับภาครัฐ โดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ปัญหา แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของชนภณ ธนะสีรังกูร (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดใน โรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัญหายาเสพติดในสถาบันการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเกิดจากปัญหาด้านการประสานงานของผู้บริการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน ฝ่ายปกครอง และหัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จำแนกตาม ชั้นยศ อายุ ระดับเงินเดือน ระดับการศึกษา และ สถานภาพทางครอบครัว พบว่า

2.1 กำลังพลที่มีชั้นยศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความรู้พื้นฐานทางด้านการป้องกันยาเสพติดมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลายด้าน เช่น พื้นทางทางครอบครัว รายได้ การศึกษา ซึ่งไม่ได้ยึดติดอยู่แค่เพียงชั้นยศเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ ชาวใส (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาลพบุรีเขต 1 และ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีพฤติกรรมป้องกันการเสพยาบ้าอยู่ในระดับดี นักเรียนที่มีเพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง แหล่งข่าวสารที่ได้รับ และการคบเพื่อนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมป้องกันการเสพยาบ้าที่ไม่ต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเตื่อนจิตร วงศ์สวัสดิ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติที่มีต่อการใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า นักศึกษานอกโรงเรียนที่มีปัจจัยพื้นฐาน ความรู้ ความสามารถ รายได้ อายุ ที่แตกต่างกัน จะมีเจตคติในการป้องกันปัญหาเสพติดที่แตกต่างกัน ไปด้วย

2.2 กำลังพลที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปราจีนบุรีแตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่กำลังพลมีอายุมากอาจมีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากกำลังพลที่มีอายุน้อย ผู้ที่มีอายุมากกว่าจะมีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตมากกว่าทำให้มีความรู้มากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของเตื่อนจิตร วงศ์สวัสดิ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติที่มีต่อการใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า นักศึกษานอกโรงเรียนที่มีปัจจัยพื้นฐาน ความรู้ ความสามารถ รายได้ อายุ ที่แตกต่างกัน จะมีเจตคติในการป้องกันปัญหาเสพติดที่แตกต่างกัน ไปด้วย แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพวรรณ ชาวใส (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 และ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าอยู่ในระดับดี นักเรียนที่มีเพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง แหล่งข่าวสารที่ได้รับ และการคบเพื่อนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าที่ไม่ต่างกัน

2.3 กำลังพลที่มีระดับเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปทุมธานีต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรายได้ของกำลังพลเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งผู้มีรายได้น้อยก็จะพยายามหาหนทางที่จะทำให้ตนเองมีรายได้เพิ่มมากขึ้น โดยบางคนอาจไม่ได้ตระหนักถึงความถูกต้อง ทำให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนจิตร วงศ์สวัสดิ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติที่มีต่อการ ใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษา การศึกษานอก โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า นักศึกษานอกโรงเรียนที่มีปัจจัยพื้นฐาน ความรู้ ความสามารถ รายได้ อายุ ที่แตกต่างกัน จะมีเจตคติในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดที่แตกต่างกันไปด้วย แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ ขาวใส (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 และ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าอยู่ในระดับดี นักเรียนที่มีเพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง แหล่งข่าวสารที่ได้รับ และการคบเพื่อนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าที่ไม่ต่างกัน

2.4 กำลังพลที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปทุมธานีต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาจะช่วยให้กำลังพลมีความรู้เพิ่มมากขึ้น ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงก็จะยังมีเกณฑ์เสี่ยงในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดที่น้อยกว่าผู้ที่มีระดับ การศึกษาที่ต่ำกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนจิตร วงศ์สวัสดิ์ (2549) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การศึกษาเจตคติที่มีต่อการ ใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษา การศึกษานอก โรงเรียนระดับ มัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอก โรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า นักศึกษานอกโรงเรียน ที่มีปัจจัยพื้นฐาน ความรู้ ความสามารถ รายได้ อายุ ที่แตกต่างกัน จะมีเจตคติในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดที่แตกต่างกันไปด้วย แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ ขาวใส (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 และ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าอยู่ในระดับดี นักเรียนที่มีเพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง แหล่งข่าวสารที่ได้รับ และการคบเพื่อนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าที่ไม่ต่างกัน

2.5 กำลังพลที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี จังหวัดปทุมธานี ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานภาพทางครอบครัวอาจไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติด ของสังคมทั้งหมด ปัญหาเสพติดอาจเกิดจากตัวบุคคลของผู้ที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ๆ เพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพวรรณ ขาวใส (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 และ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าอยู่ในระดับดี นักเรียนที่มีเพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง แหล่งข่าวสารที่ได้รับ และการคบเพื่อนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าที่ไม่ต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเดือนจิตร วงศ์สวัสดิ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติที่มีต่อการใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า นักศึกษานอกโรงเรียนที่มีปัจจัยพื้นฐาน ความรู้ ความสามารถ รายได้ อายุ ที่แตกต่างกัน จะมีเจตคติในการป้องกันปัญหาเสพติดที่แตกต่างกันไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาพบว่ากำลังพลของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี ที่มีพื้นฐานทางด้านชั้นยศ, อายุ, ระดับเงินเดือน และการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดภายในหน่วยต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดภายในหน่วย ดังนั้น หน่วยทหารทั้งในส่วนกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ และหน่วยทหารอื่น ๆ ควรมีการปลูกฝังแนวทางการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดให้กับกำลังพลในทุกระดับชั้นเพื่อให้การป้องกันปัญหาเสพติดภายในหน่วยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. กำลังพลที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดที่ต่างกัน จากการวิจัยพบว่ากำลังพลภายในหน่วยส่วนใหญ่มีรายได้

ต่ำกว่า 10,000 บาท ซึ่งอาจส่งผลให้กำลังพลมีแนวโน้ม และเกณฑ์เสี่ยงในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการส่งเสริมให้กำลังพลมีการหารายได้เพิ่มเติม โดยการประกอบอาชีพเสริมนอกเวลาราชการ เพื่อให้กำลังพลมีรายได้เพียงพอต่อการดำเนิน ชีวิตประจำวัน และลดเกณฑ์เสี่ยงในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด

3. จากการผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า กำลังพลที่มีอายุ ระดับเงินเดือน และการศึกษา ที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี แตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานในการป้องกัน ปัญหา ยาเสพติดภายในหน่วยทหาร ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าหน่วยควรมีการมุ่งเน้นให้ความรู้ในเรื่อง ยาเสพติดกับกำลังพล โดยลงเป็นรายกลุ่ม โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นในช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปีลงไป กำลังพลที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และกำลังพลที่มีการศึกษาค่ำกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า เพราะส่วนใหญ่กำลังพลในกลุ่มนี้ จะเป็นกำลังพลส่วนมากภายในหน่วย และอยู่ใน เกณฑ์เสี่ยงที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งหากหน่วยมุ่งเน้นการปลูกฝังในเรื่องการป้องกัน ปัญหา ยาเสพติดให้กับกำลังพลในกลุ่มนี้จะทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น

4. จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัย พบว่า ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงาน ป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ด้านการวางแผนเป็นลำดับแรก ด้านการปรับปรุง ด้านการตรวจสอบ และด้านการปฏิบัติ เป็นลำดับสุดท้าย หน่วยจึงควรเน้น ในเรื่องการปฏิบัติงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น มีการจัดอบรมให้ความรู้ กับกำลังพล การสุ่มตรวจสุขภาพของกำลังพลในทุกระดับ และมุ่งเน้นให้กับกำลังพลที่อยู่ในเกณฑ์ เสี่ยง และมีมาตรการเด็ดขาดในการดำเนินการกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ทำการศึกษาเฉพาะกำลังพลของกองพลทหาร ราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี เท่านั้น เพื่อให้ผลการวิจัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาความคิดเห็นของกำลังพลของหน่วยอื่น ๆ ในกองทัพบก เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดภายใน หน่วยทหารได้ต่อไป

2. ควรมีการศึกษาการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดระหว่างหน่วยทหาร หรือส่วนราชการ เพื่อที่จะได้ทราบแนวทางการดำเนินงานของแต่ละส่วน และนำมาประยุกต์ใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- กรมกิจการพลเรือนทหารบก. (ม.ป.ป.). การแก้ไขปัญหาเสพติด ด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด. กรุงเทพฯ: กรมกิจการพลเรือนทหารบก.
- กรมคุมประพฤติ.(2545). พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: กุรุสภา.
- กรมราชทัณฑ์. (2544). คู่มือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในค่ายทหาร. กรุงเทพฯ: กรมราชทัณฑ์.
- กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์. (2558). ข้อมูลสถานภาพกำลังพลของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์. ปราณบุรี: กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์.
- เกรียงไกร ไทยตรง. (2550). พฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนในระดับอำเภอของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เกียงศักดิ์ คงทับทิม. (2546). การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติด และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมเพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- โกศัย วงศ์อนันต์นนท์. (2539). ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดจันทบุรี. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชฎิล สมรภูมิ. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชลธิชา โรจนแสง. (2550). เยาวชนไทย: กรณีศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2550. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชัยอนันต์ สมุทวนิช. (2537). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ณรงค์ศักดิ์ หนูนอน. (2550). การศึกษาผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ด้านอุบัติเหตุจราจร ในภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย. นนทบุรี: ศูนย์วิจัย
ปัญหาสุรา.
- เดือนจิตร วงศ์สวัสดิ์. (2548). เจตคติที่มีต่อการใช้สิ่งเสพติดของนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ทรงศนีย์ โสรัจธรรมกุล. (2547). ความคิดเห็นของประชาชนต่อระบบบริการสุขภาพเชิงรุก
ของศูนย์สุขภาพชุมชนอำเภอบ้านบึงจังหวัดชลบุรีภายใต้ นโยบายหลักประกันสุขภาพ
ถ้วนหน้า. ชลบุรี: โรงพยาบาลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี.
- ทิพวรรณ ชาวใส. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันตนเองจากยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ 1-3 โรงเรียนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีเขต 1 และ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสุขภาพศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิสนา เขมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนภณ ธนะสิริรุ่ง. (2548). ปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นราศักดิ์ ปานบุตร. (2554). การสร้างรั้วชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติด โดยความร่วมมือ
ของแกนนำในชุมชน บ้านบ่อแปดร้อย เทศบาลตำบลในเมือง อำเภอสุวรรณคูหา
จังหวัดสกลนคร. สุกโขทัย: สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 6.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2542). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญธรรม คำพอ. (2520). การศึกษาความแตกต่างระหว่างผู้ยอมรับและไม่ยอมรับวิทยาการแผนใหม่
ศึกษาเฉพาะกรณีมูลนิธิบูรณะชนบทหมู่ที่ 1 อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ปรพร แซ่ห่าน. (2550). พฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: กรณีศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในระดับอำเภอของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประจัน มณีนิล. (2529). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของผู้กระทำความผิดที่เป็นชาวไทยมุสลิมในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประสาท หลักศิลา. (2529). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ก้าวหน้า.
- ฝ่ายกำลังพล กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์. (2558). ประวัติกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์. ปราจีนบุรี: ฝ่ายกำลังพล กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์.
- ฝ่ายส่งกำลังบำรุง กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์. (2558). สถานภาพกำลังพลปฏิบัติหน้าที่. ปราจีนบุรี: ฝ่ายส่งกำลังบำรุง พล.ร.2 รอ.
- พรภัก พานพิศ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักศึกษาการศึกษานอกระบบ ของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พัชนี วรกวิน. (2526). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พลสุข เพียรพิทักษ์. (2548). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด: ศึกษากรณีกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพรัตน์ อ้นอินทร์. (2552). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและครอบครัว. นนทบุรี: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- ไพโรจน์ จูถนอม. (2549). การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของพลทหารที่เข้ามารับการฝึกในหลักสูตรทหารใหม่: ศึกษากรณี ณ ศูนย์ฝึกทหารใหม่ กองทัพบก. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

- เรื่องเวทย์ แสงรัตนา. (2522). *ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตรา
การเพิ่มของประชากรของประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาประชากรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2544). *แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. สงขลา: งานส่งเสริมการผลิตตำรา
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วันดี ช่างเหล็ก. (2549). *กระบวนการบริหารจัดการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด:
กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ในจังหวัดภาคใต้*. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- วิไลรัตน์ ปรีดาอุทหนา. (2550). *พฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย:
กรณีศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในระดับอำเภอของประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศศิประภา สุขแจ่ม. (2551). *พฤติกรรมในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
ขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดสระแก้ว*. การศึกษาอิสระ
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครอง,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริศักดิ์ งามศิริ. (2552). *ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดของโรงเรียน
ในสังกัดเทศบาลตำบลแหลมฉบัง*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ. (2555). *แผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดิน
เอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555*. กรุงเทพฯ: ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
แห่งชาติ.
- สถาบันวิทยาศาสตร์การแพทย์ทหาร. (2557). *มาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด
ในกำลังพลของกองทัพบก*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิทยาศาสตร์การแพทย์ทหาร.
- สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. (2558). *เปรียบเทียบผลการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพแบบเข้มข้น
ทางสายใหม่ (FAST Model) ระหว่างผู้ป่วยเสพติดระบบสมัครใจกับระบบบังคับบำบัด:
กรณีศึกษาสถาบันธัญญารักษ์*. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 60(1), 71-81.

- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2552). *การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2536). *ความหมายของยาเสพติด*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สุชา จันทร์เอม. (2527). *จิตวิทยาการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุชาติ วรสวัสดิ์. (2547). *ทักษะของพนักงานบำรุงรักษาทางหลวงต่อกรณีรถบรรทุกน้ำหนักเกิน: ศึกษากรณีแขวงทางหลวงชนบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพัตรา ชุมเกตุ. (2537). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร ณะชานนท์. (2548). *อิทธิพลของมาตรการป้องกันสิ่งเสพติดในโรงเรียน และครอบครัว กับความผูกพันทางสังคม ที่มีต่อการป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดินาท มากธรรม. (2556). *ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน ingtonน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอingtonน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุทัย หิรัญโต. (2522). *หลักสังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Briscoe, N. C. (2005). Capital campaigns and the new charitable investors. *New Directions for Philanthropic Fundraising*, 20(32), 25-46
- Feldman, M. P. (1971). *Psychology in the industrial environment*. London: Butter Worth.
- Foster, C. R. (1952). *Psychology for life adjustment*. Chicago: American Technical Society.
- Geiger, T. A. (2002). *An investigation of job satisfaction among florida full-time faculty as small, medium and large community colleges using herzberg's motivation-hygiene theory*. Retrived from <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/3071301>
- Good, M. L. (2006). *Integrating the individual and the organization*. New York: Wiley.
- Hanger, P. J. (2000). *Assessment-Technical Manual*. Canberra: AGPS.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (2001). Determining sample size for research activities. *Education and psychological measurement*, 30(3), 607-610.

- Oskamp, S. (1977). *Attitudes and opinions*. New Jersey: Prentice Hall.
- Phelps, J. (2003). Formative evaluation of a web- based course in meteorology. *Computers in Education*, 32(2), 181-193.
- Stokely, B. L. (2004). An evolution of a school community team for the
Primar prevention of drug abuse. *Dissertation Abstracts*, 38, 6026-6027.
- Spevak, A. B. (2003). A focus on personal and social development. *Journal of Safety Research*, 43(4), 233-247.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Zadrozny, J. T. (1959). *Dictionary of social science*. Washington: Public Affairs Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง คิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกำลังพล
ต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี
2. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อเพราะคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของกำลังพลภายในกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์
ค่ายพรหมโยธี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายในช่องว่าง (✓) ที่ตรงกับท่าน หรือเติมข้อความ
ในช่องว่างให้สมบูรณ์เพื่อประโยชน์ในการประมวลผล

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุ ..... ปี

3. ชั้นยศ

1) พลทหารกองประจำการ

2) ส.ต.-ส.อ.

3) จ.ส.ต.-จ.ส.อ.

4) ร.ต.-พล.ต.

4. ระดับการศึกษา

1) ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า

2) มัธยมศึกษาปีที่ 3-มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

3) ปริญญาตรี

4) ปริญญาโท

5) ปริญญาเอก

5. สถานภาพทางครอบครัว

- 1) โสด 2) สมรส
 3) หย่าร้าง/ แยกกันอยู่/ หม้าย

6. รายได้/ เดือน

- 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท
 2) 10,000 บาท-20,000 บาท
 3) 20,001 บาท-30,000 บาท
 4) สูงกว่า 30,000 บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด**ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายในช่องว่าง (✓) ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับ
 ความเห็นของท่านเพียง 1 ช่อง โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจ ดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้ 4 คะแนน
จริง	ให้ 3 คะแนน
ไม่จริง	ให้ 2 คะแนน
ไม่จริงเลย	ให้ 1 คะแนน

ความคิดเห็นของท่านต่อประเด็นดังนี้	ระดับความคิดเห็น			
	จริงมากที่สุด (4)	จริง (3)	ไม่จริง (2)	ไม่จริงเลย (1)
ด้านการวางแผน				
1. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด				
2. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการออกมาตรการในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์มุ่งณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดให้กับกำลังพล				

ความคิดเห็นของท่านต่อประเด็นดังนี้	ระดับความคิดเห็น			
	จริงมากที่สุด (4)	จริง (3)	ไม่จริง (2)	ไม่จริงเลย (1)
3. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลุกฝังจิตสำนึก ให้กับกำลังพลในการตระหนักถึงภัยจากยาเสพติด ให้โทษ				
4. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีนโยบาย ในการดำเนินงานให้การศึกษา และแนวทาง ในการป้องกันปัญหาเสพติดให้กับครอบครัว และบุตรหลานควบคู่ไปกับการดำเนินงานภายใน หน่วย				
5. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์มีการกำหนด แนวทางและดำเนินกิจกรรม สันทนาการ ในการป้องกันปัญหาเสพติดภายในหน่วย				
ด้านการปฏิบัติ				
6. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการตรวจสอบสุขภาพของกำลังพลทุกเดือน เพื่อป้องกันมิให้กำลังพลไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด				
7. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการจัดประชุม/ อบรม/ สัมมนา ให้ความรู้กับกำลัง พล ครอบครัว และบุตรหลานภายในหน่วย ให้รู้จักวิธีการป้องกันปัญหาเสพติด				
8. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการจัด โครงการอบรมจริยธรรมให้กับกำลังพล ภายในหน่วย				

ความคิดเห็นของท่านต่อประเด็นดังนี้	ระดับความคิดเห็น			
	จริงมากที่สุด (4)	จริง (3)	ไม่จริง (2)	ไม่จริงเลย (1)
ด้านการตรวจสอบ				
9. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการติดตามประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานให้ทุกส่วน/ ฝ่าย ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลการดำเนินงาน				
10. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการสำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหาการติดยาเสพติด และพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ของกำลังพลภายในหน่วย				
11. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการศึกษาสภาพปัญหาว่าแนวทางการดำเนินงานนี้ครอบคลุมและตรงตามนโยบายหรือไม่				
12. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการตรวจสอบ พัฒนากลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานป้องกันปัญหาติดยาเสพติดภายในหน่วย				
13. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการประเมินความรู้ความเข้าใจของกำลังพลว่ามีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากน้อยเพียงใด				
ด้านการปรับปรุง				
14. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการส่งเสริมให้กำลังพลมีประสบการณ์ในการร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอกในการป้องกันปัญหาติดยาเสพติด				

ความคิดเห็นของท่านต่อประเด็นดังนี้	ระดับความคิดเห็น			
	จริงมากที่สุด (4)	จริง (3)	ไม่จริง (2)	ไม่จริงเลย (1)
15. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการอำนวยความสะดวกให้กับกำลังพลที่ติดยาเสพติด โดยให้มีการเข้ารับการบำบัดรักษา และฟื้นฟู เช่น การส่งกำลังพลเข้าสถานบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของทางราชการ เป็นต้น				
16. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการติดตามกำลังพลที่เลิกยาเสพติดได้แล้ว เป็นระยะ เพื่อไม่ให้กลับมาติดยาเสพติดอีก				
17. ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการสอบถามปัญหาสาเหตุ และรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อดำเนินการแก้ไขให้ได้ผลสัมฤทธิ์				

ภาคผนวก ข

การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

(Index of objective congruence)

เรื่องความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ

กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี

ความคิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงาน ป้องกันปัญหาเสพติด ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC	ผล
	1	2	3			
1. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินงาน ป้องกันปัญหาเสพติด	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
2. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการออกมาตรการในการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ มุ่งรณรงค์ ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกัน เสพติดให้กับกำลังพล	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
3. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลูกฝังจิตสำนึกให้กับกำลังพล ในการตระหนักถึงภัยจากเสพติด ให้โทษ	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
4. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีนโยบายในการดำเนินงานให้ การศึกษา และแนวทางในการป้องกัน ปัญหาเสพติดให้กับครอบครัว และ บุตรหลานควบคู่ไปกับการดำเนินงาน ภายในหน่วย	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้

<p> คิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงาน ป้องกันปัญหาเสพติด ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี </p>	<p> ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ คนที่ </p>			<p>รวม</p>	<p>ค่า IOC</p>	<p>ผล</p>
	1	2	3			
<p>5. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการกำหนดแนวทางและดำเนินกิจกรรม สันตนาการ ในการป้องกันปัญหาเสพติดภายในหน่วย</p>	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
<p>6. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการตรวจสอบสภาพของกำลังพลทุกเดือน เพื่อป้องกันมิให้กำลังพลไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด</p>	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
<p>7. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการจัดประชุม/ อบรม/ สัมมนาให้ความรู้กับกำลังพล ครอบครัว และบุตรหลานภายในหน่วย ให้รู้จักวิธีการป้องกันปัญหาเสพติด</p>	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
<p>8. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการจัดโครงการอบรมจริยธรรมให้กับกำลังพลภายในหน่วย</p>	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
<p>9. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการติดตามประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานให้ทุกส่วน/ฝ่าย ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลการดำเนินงาน</p>	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
<p>10. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการสำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหาการติดยาเสพติด และพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ของกำลังพลภายในหน่วย</p>	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้

คิดเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงาน ป้องกันปัญหาเสพติด ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC	ผล
	1	2	3			
	11. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการศึกษาสภาพ ปัญหาว่าแนวทางการดำเนินงานนี้ ครอบคลุม และตรงตามนโยบาย หรือไม่	+1	+1			
12. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการตรวจสอบ พัฒนากลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดภายในหน่วย	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
13. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการประเมินความรู้ ความเข้าใจของกำลังพลว่ามีความรู้ เกี่ยวกับยาเสพติดมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
14. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการส่งเสริม ให้กำลังพลมีประสบการณ์ในการร่วม ปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอก ในการป้องกันปัญหาเสพติด	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
15. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการอำนวยความสะดวก ความสะดวกให้กับกำลังพลที่ติด ยาเสพติด โดยให้มีการเข้ารับ การบำบัดรักษาและฟื้นฟู เช่น การส่งกำลังพลเข้าสถานบำบัดฟื้นฟู ผู้ติดยาเสพติดของทางราชการ เป็นต้น	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้

<p>ความเห็นของกำลังพลต่อการดำเนินงาน ป้องกันปัญหายาเสพติด ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ ค่ายพรหมโยธี</p>	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC	ผล
	1	2	3			
<p>16. กองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการติดตามกำลังพล ที่เลิกยาเสพติดได้แล้วเป็นระยะ เพื่อไม่ให้กลับมาติดยาเสพติดอีก</p>	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
<p>17. ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น ของกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ มีการสอบถามปัญหา สาเหตุ และรายละเอียดเกี่ยวกับ ยาเสพติดเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ได้ ผลสัมฤทธิ์</p>	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้